Нам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807, з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200, з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 164. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 31-го СЕРПНЯ 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, AUGUST 31, 1982 No. 164. VOL. LXXXIX.

ЕКЗЕКУТИВА КОМІТЕТУ ЗА ПРАВОПОРЯДОК ВІДБУЛА ЧЕРГОВІ НАРАДИ

Ню Йорк, Н.Й. (Р.Б.). — Поновне оформлення репрезентативної громадської централі українців Америки після практичної ліквідації **Українського Конгресового Комітету Америки** одним ідеологічно-політичним угрупуванням, відомим під назвою Українського Визвольного Фронту, його намаганням перебрати ту заслужену установу під свою виключну контролю, що сталося на XIII Конгресі Українців Америки в жовтні 1980 року, та після відмови згаданого угрупування від усіх дотеперішніх заходів Комітету за Правопорядок в УККА привернути той правопорядок, було предметом чергових нарад Екзекутиви Комітету за Правопорядок в УККА, що відбулися тут у приміщенні Народного Дому у вечірніх годинах 9-го серпня ц.р.

В нарадах взяли участь члени Екзекутиви: д-р Іван О. Флис, Іван Олексин, д-р Богдан Шебунчак, Ольга Кузьмович, **д-р Роман Барановський**, Роман Данилюк, Євген Стахів, інж. Юрій Солтис та д-р Роман Борковський. Приявними на нарадах були також члени представництва Комітету за Правопорядок в Ню-арку д-р Евген Перейма, мгр Осип Труш, інж. Іван Хамуляк та інж. Анатоль Гудзовський.

У звітах поодиноких членів Екзекутиви стверджено, що з уваги на повну непоступливість представників Визвольного Фронту на всі дотеперішні намагання Комітету за Правопорядок довести до того правопорядку в УККА, Комітет почав практичні заходи для поновного оформлення такої репрезентативної громадської централі, якою до XIII Конгресу був УККА. В тій цілі поширено і затіснено зв'язки з поодинокими громадами, намічено тентативний плян, програму і дату конвенції та її правильник та ряд інших формальностей. Всі ці справи будуть основно розглянені та остаточно вирішені на чергових нарадах Екзекутиви Комітету і опісля **предложені на схвалення Передконвенційній Конференції представників крайових організацій і установ, запляновані на** 16-го жовтня ц.р. в Ню Йорку.

Фінансовий референт Комітету звітував, що збірка фондів проходить задовільно і згідно з пляном. Досі, крім пожертв від організацій, до Українсько-Американського Громадського Фонду вплинули також пожертви від понад 800 осіб, головно зі стейтів: Ню Йорк, Ню Джерзі, Пенсильванія, Мишиґен, Огайо, Флорида та інші. Списки жертводавців будуть своєчасно проголошені.

Над звітами розгорнулася ширша дискусія, в якій зокрема стверджено з одного боку велику непоінформованість ширшого громадського загалу щодо дійсного стану справ на XIII Конгресі Українців Америки та після нього, а з другого боку вперто і послідовно поширюване угрупуванням Визвольного Фронту говорення про „розбиття" і „двоподіл" громади та про, мовляв, намагання Комітету за Правопорядок творити „другу" і „конкуренційну" до УККА установу. На ділі — стверджувано в дискусії — угрупування Визвольного Фронту, яке встановилося в Америці після Другої світової війни, „перебравши" створену також уже після тієї війни Організацію Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ), початково не тільки не належало до УККА, але його завзято поборювало. Щойно після кількох років, переконавшись, що УККА не можна повалити, це угрупування приєдналось до нього з виразним наміром — як це стверджують опубліковані тепер документи — „перебрати" цю репрезентативну установу будь-якими засобами, визнаючи засаду, що „ціль освячує засоби". Остаточну спробу „**перебрати" УККА під свою виключну** контролю зроблено повним порушенням правопорядку вже підготовою до того Конгресу, як і його переведенням.

Вихід з Конгресу представників 27-ох крайових організацій, включно із **такими головними співосновоположниками УККА**, як Український Народний Союз, Український Братський Союз, Союз Українок Америки, Організація Державного Відродження України та інші, і оформлення ними Комітету за Правопорядок в УККА, знівечило плян угрупування Визвольного Фронту „перебрати" УККА і в результаті та фактично сталося так, що **угрупування Визвольного Фронту виступило з УККА** та повернулося назад у своє **„блискуче відокремлення"** від громади, присвоївши собі незаконно назву УККА. Тим самим американсько-українська громада **залишилася без своєї репрезентативної централі** з великою шкодою для неї самої і для її головної мети:

(Закінчення на стор. 6)

ПРОДОВЖУЄТЬСЯ ЕВАКУАЦІЯ ПАЛЕСТИНЦІВ З ЛИВАНУ

Бейрут, Ливан. — Евакуація зі столиці Ливану Бейруту членів Палестинської Визвольної Організації проходить швидше, аніж цього сподівалися її організатори. 3-посеред кругло 12,000 палестинців, передбачених до евакуації, в першому тижні виїхало вже 7,300. Разом із бійцями-чоловіками виїхало до Сирії 135 жінок і дітей. Голова ПВО Ясір Арафат перевів прощальний перегляд підлеглих йому бійців-терористів у залишених ще домівках у Західньому Бейруті. За твердженням деяких західніх кореспондентів, Ясір Арафат плянує відкрити свою нову головну квартиру в Тунісії. Там пербуває його „міністер закордонних справ" Фарук Каддумі, який заповів, що Ясір Арафат візьме участь у конференції арабських лідерів у Фезі в Марокко 6-го вересня ц.р. Президент Тунісії Габіб Бурґіба привітав 1,100 палестинців, як героїв, дарма що він сам, Бурґіба завжди належав до найбільш поміркованих арабських володарів. Ізраїльський міністер військових справ Арієль Шарон заявив, що ізраїльське військо так довго перебуватиме в Ливані, поки не відійдуть звідти війська Сирії, які перебувають ще у великій частині Ливану. Вони прибули туди, як ніби невтральне військо, щоб завести мир у Ливані, де велася кривава громадянська війна між мусульманськими і християнськими ливанцями. Але швидко стали сприяти терористичним випадам палестинців і стали насправді одним із чинників військово-політичного хаосу в Ливані. Призначені до евакуації палестинці поводяться, як і їх товариші, які вже виїхали, як „переможці" і свою „радість з приводу перемоги" проявляють масовою стрілянинною у повітря. Однак від тієї „невинної" стрілянини згинули вже і були поранені десятки цивільних осіб, бо вистрілювані кулі падають на землю, наче дощ. Поранені також три французькі парашутисти, які разом з американцями й італійцями становлять міжнародну залогу, яка стежить за мирним перевезенням всіх палестинців до вісьмох різних арабських країн.

Вірменські терористи вбили турецького полковника

Оттава, Канада. — Військовий атташе в турецькій амбасаді в Оттаві, Канада, полк. Атілля Актікат згинув з рук вірменських терористів, коли їхав автом до амбасади до своєї праці. Вбивник підбіг до його авта, коли воно зупинилося перед червоним світлом, і градом куль з автомата вбив турецького полковника-дипломата, після чого втік малим автом закордонної продукції.

Це — перше вбивство закордонного дипломата в історії Канади. Анонімний телефон до місцевої канадської газети ствердив, що це вбивство перевела „Команда справедливости за вірменський ґеноцид", чи пак „Тайна вірменська армія", яка мститься за переведену в перелomi минулого і цього сторіччя турками масові різні вірмен. 7-го серпня ц.р. члени тієї самої вірменської терористичної організації перевели наскок на почекальню на летовищі в Анкарі, при чому вбили 9 осіб і поранили 74. Вірменські терористи вимагають звільнення з в'язниць у Туреччині та Канаді тамошніх їхніх земляків, арештованих за різні провини.

Засудили другого юнака

Сан Дієго, Каліф. — Згідно з законом Поборової служби, ухваленим у 1980 році, кожний юнак, що досягає 18-го року життя, повинен на протязі наступних 30 днів зареєструватися для відбування в майбутньому евентуальної військової повинности. 93 відсотки таких американських молодих чоловіків зареєструвалися.

З незначної відносно кількости тих 18-літніх юнаків, які з таких чи інших причин вирішили не підкоритися цьому законові, п'ятеро є тепер під судом. З цієї групи першого юнака Ентена Еллера з Вірджінії 17-го серпня засудили на три роки з тим, що він не піде до в'язниці ані не буде під умовним засудом, якщо до 90 днів від часу засуду виконає свій обов'язок і зареєструється.

Другий оскаржений за недотримання закону Бенджамін Г. Сасвей дістав строгіший засуд тут, у четвер 26-го серпня. Його відразу суддя післав до в'язниці без права взяти підсудного за кавцією на поруки, побоюючись, що він втече до Канади, до 4-го жовтня, коли винесуть вирок, яку саме кару він відбуватиме за свідомий переступ закону. Вимір тюремного строку суддя видасть у понеділок, 4-го жовтня ц.р.

Три інші юнаки, що чекають на суд, і ці два, що вже суджені, подають причиною свого непослуху законові свої антимілітарні настанови і релігійні переконання. Звичайно, вони пацифісти. Але прокуратура їх покликала до судової відповідальности не за „сумління", а лише за несубординацію — свідоме порушення федерального закону, бо переконання своєї совісти ці юнаки могли б викладати перед відповідними чинниками, якщо б дійсно їх колись брали для військової служби.

Вся ж ця реєстрація подумана лише профілактично, щоб, якщо наступить потреба, можна було значно швидше провести дійсний побір для потрібного захисту країни від зовнішньої небезпеки. Тому всі аргументи „найбільш гуманного чоловіколюбства" і дуже красномовні докази цих юнаків проти будь-якого мілітаризму взагалі, не розглядалися ні суддею ні їхалою присяжних, перед якою стояло питання: винні вони чи невинні у непідкоренні законові.

Відомі особистості набивають кишені промовами

Джерзі Сіті, Н.Дж. — Визначні американці заробляють дуже багато „збоку", тобто — даючи лекції та маючи інші виступи з промовами по конвенціях різних організацій, на кемпусах університетів тощо. Найбільш добре платними людьми є, наприклад, колишній телевізійний „анкормен" Волтер Кронкайт, що дістає за один виступ перед авдиторією 20,000 долярів.

Тепер в цю саму рубрику потрапив генерал Александер Гейг, попередній державний секретар Уряду Рональда Регена. Він вперше відколи пішов у відставку виступив перед конвенцією Асоціації американських правників нещодавно в Сан Франсіско і дістав свої 20,000 долярів.

З інших високоплатних промовців „Ю.С.Ньюз енд Ворлд Ріпорт" в числі з 23-го серпня подає таких осіб: колишній президент Джеральд Форд (20,000 або 15.

(Закінчення на стор. 6)

У Вінніпеґу помер Іван Тиктор

Вінніпеґ, Канада. — У четвер, 26-го серпня 1982 року тут помер після короткої недуги св. п. Іван Тиктор — заслужений видавець, народжений в селі Красному, Золочівського повіту, 6-го липня 1896 року.

Іван Тиктор

Покійний був власником концерну „Українська преса" у Львові, у якому до 1939 року видавав щоденник „Новий Час", газету для селян „Народна Справа", ілюстрований тижневик „Наш Прапор", гумористичний журнал „Комар", дитячий журнал „Дзвіночок" (з бібліотекою „Ранок"), газету для Лемківщини „Наш Лемко". При кожній газеті виходив цілий ряд книжок (бібліотека) пристосована до потреб читача (разом понад 400 книжок) і щорічні три календарі: „Для всіх", „Золотий Колос" і „Комар". Своєю діяльністю І. Тиктор причинився до масового поширення преси і книжки на західноукраїнських землях, зокрема в Галичині.

Після 1939 року, тобто по закінченні польсько-німецької війни, св.п. Іван Тиктор очолював у Кракові релігійне видавництво „Нове Життя", видавництво „Волинь" у Рівному, а в 1948 році в Канаді у видавництві „Клюб приятелів української книжки" перевидав свої найбільші довоєнні видання: „Велика Історія України", „Історія українського війська", „Історія української культури" (всі з доповненнями про найновіші часи) та біля 40 інших книжок.

Під час Першої світової війни І. Тиктор служив в леґіоні Січових Стрільців, а потім в Галицькій Армії. Після війни у 1923 році одружився з Марією Хом'як, закінчив торговельну академію у Львові, а потім студіював право на підпільному Львівському університеті.

АРХИЕПИСКОП ҐЛЕМП ДОМАГАЄТЬСЯ ЗВІЛЬНЕННЯ Л. ВАЛЕНСИ

Ченстохова, Польща. — Примас Польської Римо-Католицької Церкви архиепископ Юзеф Ґлемп, очолюючи великий відпуст польського народу до Ченстохови з нагоди 600-річчя прибуття до Польщі чудотворного образу Матері Божої, у якому то відпусті взяло участь, за підрахунками закордонних кореспондентів, біля **400,000 осіб, закликав зібраних** до спокійних маніфестацій для відзначення другої річниці з дня створення вільної профспілки „Солідарність", тимбільше, що уряд прем'єр-міністра Войцеха Ярузельського нахваляється „у крові здушити бунт ворожих до соціялізму сил".

Не зважаючи на загальне загострення ситуації в Польщі архиепископ Ґлемп домагався від уряду відновлення діяльности вільної профспілки і звільнення з ув'язнення Леха Валенси та інших профспілкових діячів. Після цієї заяви архиепископа **Ґлемпа, вибухли спонтанні** оплески, які тривали довго, аж поки сам Архиепископ не спинив вірних піднесенням вгору обидвох рук. Оплески повторилися з повною силою другий раз, коли примас жадав звільнення усіх інтернованих осіб, які нібито порушили закони воєнного стану у Польщі і уможливити повний приїзд Папи Івана Павла II до своєї рідної країни.

„Ненависть є злим дорадником у ситуації воєнного стану", — **заявив своєм землякам** архиепископ Ґлемп, який вважає, що вулиця не дуже надається на полагодження скомплікованих проблем, а діялог заціикавлених сторін повинен відбутися на відповідному рівні. Ґлемп уважає, що кровопролиття під теперішню пору не є вказаним, тимбільше, що нарід є змушений протиставитись озброєній до зубів силі.

„Звільніть Л. Валенсу, уможливіть йому говорити з позиції вільної людини, а тоді всі інші справи можна буде полагодити в мирний спосіб", — закликав Ґлемп урядові чинники Польщі, зокрема В. Ярузельського і його військову хунту, яка оформилась у так звану Військову раду національного спасіння.

Ватиканське радіо передавало польською мовою частини Служби Божої і проповідь Папи звернену до **зібраних у Ченстохові поляків**, яку зібрані слухали з великою увагою. „Ніколи не губіть вашої надії на свободу, ніколи не вагайтеся стати в обороні правди і справедливости", — заявляв Папа Іван Павло II у своїй проповіді, кажучи, що він душею разом зі своїми земляками, бо душевного зв'язку не здібні зупинити жадні заборони, чи перешкоди.

Офіційні речники польського уряду заявили приватно, що покищо немає жадної надії на звільнення Л. Валенси, чи амнестії для понад 2,000 профспілкових активістів, які сидять по різних в'язницях".

У Кореї вояк ЗСА втік до комуністів

Сеул, Корея. — Комуністичний уряд Північної Кореї повідомив почерез радіо станцію в Японії, що американський вояк перейшов здемілітаризовану смугу між Північною комуністичною і Південною вільною Кореєю та просив комуністів азилю. Американські власті признали, що вояк Джозеф Вайт із Сан Луїсу „зник" зі своєї частини в Південній Кореї. Від часу перемир'я в Кореї у 1953 році це п'ятий випадок дезертирства. Батько молодого вояка-дезертира, повідомлений про ту подію, назвав її трагедією, рівною загиненні його сина, і відмовився далі говорити про це.

„У ЗСА ВІДРОДЖУЄТЬСЯ МЕККАРТИЗМ", — ПИШЕ СОВЕТСЬКА ПРЕСА

Москва. — Советська газета „Сельская Жизнь", орган міністерства сільського господарства СССР, помістила у числі з 15-го серпня ц.р., довшу інформацію кореспондента ТАСС у Вашінгтоні А. Лютого на тему відродження меккартизму у З'єднаних Стейтах Америки, у якій згадане пресове агентство піддало гострій критиці виступи в Конгресі сенатора - республіканця Джана Дентона, репрезентанта „расистського стейту Алабама", як пише згадана газета.

А. Лютий пише, що Адміністрація президента Рональда Регена і його найближчі співробітники та прихильні до його політики сенатори й конгресмени намагаються відродити давні часи „меккартистського полювання на відьом". Характеристичним прикладом такого „полювання" советські пропагандисти уважають виступи вже згадуваного сенатора Дентона, якого вони називають „проповідником скрайньо-консервативних ідей у Білому Домі і Капітолі". Як відомо, Дентон очолює сенатську підкомісію для справ безпеки і тероризму, „подібну до комісії МекКарті після Другої світової війни для розслідування справ антиамериканської діяльности", — пише советська газета.

Не сподобалась Москві діяльність очолюваної сенатором Дентоном комісії, яка зорганізувала в Конгресі переслухання на тему боротьби з тероризмом в ЗСА, і його пропозиції, щоб надати більше прав розвідчим агенціям ЗСА, зокрема для Сі-Ай-Ей і ФБІ, які в майбутньому мали б право підслухувати розмови тих організацій і осіб, які займаються терористичною діяльністю на території ЗСА. Сенатор тоді відмічував, що Советський Союз підтримує у світі різні терористичні групи і це треба мати на увазі, бо існує багато елементів в Америці, які заціикавлені у поширенні тероризму і підривних акцій, які допомагають Москві розкладати демократичну систему у вільних країнах.

Советське пресове агентство ТАСС пригадало Дентонові війо його військову службу під час в'єтнамської війни і „сіяння смерти на в'єтнамській землі". Найбільше Москва боїться зняття всяких заборон для розвідчих агенцій бо тоді численні советські розвідчики будуть притягнені до кримінальної відповідальности, а також під обсервацію будуть взяті також всі інші советські „ячейки", які звили собі затишні гнізда в амбасадах та торговельних місіях.

„Такі заклики до припинення терористичної діяльности, а насправді налаження контролі на громадян ЗСА, звучать тепер у Вашінгтоні дуже часто", — пише Лютий у згаданій репортажі. Він каже, що вже, мовляв, найвищий час, щоб Білий Дім перестав прислуховуватись до пропозицій Дентона і йому подібних, які „хотіли б підпасти переслідуванню всіх тих, яких вони вважають неблагонадійними", — говориться у кінцевих рядках інформації ТАСС.

ВІДКЛАДЕНО ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ ОКРУГИ УНС

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Організаційний Відділ УНС інформує, що заповіджені організаційні Збори Окружного Комітету Відділу УНС Округи Ню Йорк на четвер 9-го вересня ц. р., з непередбачених причин не відбудуться.

Нова дата зборів — четвер, 23-го вересня 1982 року год. 7-ма вечором в залі Українського Народного Дому при Другій авеню в Ню Йорку.

В Америці

НА БІРЖІ В НЮ ЙОРКУ ТАКЕ ВЕЛИКЕ пожвавлення і зріст кількости обміну цінними паперами, що майже кожного дня досягається новий рекорд. Так замість визнаного рекордного дня у вівторок, 17-го серпня, став новим рекордовим днем — четвер, 26-го серпня, коли обміно 137.3 мільйона акцій, порівняно з попереднім рекордом 133 мільйони. Все це через те, що нова економічна політика президента Рональда Регена вкінці примусила Пола Вокера, голову Федеральної ради резерв, знизити відсотки від позичок іншим банкам, які в свою чергу позичають гроші різним фірмам, компаніям і приватним підприємцям. Так протягом останніх шести тижнів Федеральна рада резерв обнизила уже кількакратно свій прибутковий відсоток, а це в свою чергу вможливило всім іншим фінансовим установам зменшити відносно і свої відсотки. Тому підприємства знову є в стані діставати у кредит капітал, потрібний для нормального господарського функціонування країни. Обниження відсотків вимагали від Федеральної ради довший час консервативні політики і економісти ЗСА, зокрема цього весь час добивався сам президент Реген.

ФІНАНСОВА КРИЗА В МЕХІКО ПРИМУШУЄ мехіканців втікати з власної країни до Америки в такій великій кількості, що американська прикордонна служба зареєстровує тепер на кордоні нелегальних перебіжців по пересічно 1,200 осіб денно. Це вдвічі більше, ніж, наприклад, в тому самому часі в минулому році. Безробіття сьогодні в Мехіко 40 відсотків, інфляція — 60 відсотків. Але рух з Мехіко до ЗСА „балянсується" тимчасовим рухом із ЗСА до Мехіко, де девальвація мехіканського пезо така велика, що вартість доляра, тобто його купівна спроможність, заохочує метких американських дільців і звичайних людей з бизнесовою жилкою тепер викуповувати за безцінь мехіканські споживчі товари і інші речі. Струбована таким оборотом справи тепер і Уряд ЗСА і уряд Мехіко.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ Гавіє Перез де Куеяр перебуває тепер на шестиденній візиті в Токіо, Японія. Куеяровi залежить на тому, щоб схилити Японію в сторону тих держав, які зірвали, або частинно припинили зв'язки з урядом Південної Африки, щоб таким чином змусити його до полагодження справи Південнозахідньої Африки (Намібії). Прем'єр-міністер Японії Зенко Сузукі заявив, що його уряд обміркоє тепер цю справу.

МАТИ ТЕРЕСА З КАЛЬКУТТИ ВІДВІДАЛА переселенців з Ель Сальвадору, які перебувають тепер в Гондурасі. Вона має намір заопікуватись в першу чергу дітворою, яка, на її думку, не має належних умовин і тому серед дітей поширюються різні хвороби. За допомогою лікарського товариства і допомогових католицьких установ, Сестра Тереса плянує зорганізувати кілька амбуляторій для опіки над дітьми і старшими, та подбати про краще харчування для втікачів.

У світі

АМЕРИКАНСЬКІ ТРАНСПОРТОВІ ЛІТАКИ розпочали доставу зброї до Сомалії на суму 5,5 мільйона долярів, допомагаючи тим самим сомалійському народові відбивати агресію прокомуністичної Етіопії. Дипломати в Найробі, Кенія, заявили, що достава включає також радарні апарати і малого калібру протитанкові й протилетунські ракети.

ЛЕОНІД БАРАБАНОВ, ДИРЕКТОР СОВЕТСЬКОЇ повітряної лінії Аерофлот на протязі кількох років, мусів покинути Швайцарію, бо міністерство закордонних справ Швайцарії і поліційні чинники підозрівали його у шпигунстві на користь СССР і він був проголошений як небажана у Швайцарії особа. Речники Аерофлоту підтвердили, що Барабанов, його дружина і син покинули Швайцарію, але советські речники заявили, що уряд СССР вже раніше плянував відтягнути його з тієї позиції у зв'язку з переходом на іншу роботу.

У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ ВІДНОТОВАНО рекордовий зріст безробіття аж до 13,8 відсотка всієї робочої сили. Тепер у Британії 3,3 мільйона осіб не мають праці і це число, на думку економічних спостерігачів, буде збільшуватись в осінніх і зимових місяцях. Цю обставину дуже зручно використовує керівництво Лейбористської партії, яке розпочало лобову критику політики уряду прем'єр-міністра Маргарети Тачер, який нібито вмів в усьому, бо він досі не здібний був знизити рівень інфляції і припинити замикання підприємств. Під час перебрання влади консервативних у 1979 році, у Великій Британії було 1,4 мільйона безробітних. Тепер їх є більше як під час господарської кризи в 1930-их роках.

ПРЕСОВЕ АҐЕНТСТВО РОЙТЕРС ІНФОРМУЄ з Цюриху, Швайцарія, що ціни на золото знову підносяться і дійшли вже до 411,50 долярів за унцію. В Лондоні натомість одна унція золота все ще коштує 409 долярів. Фінансові спеціялісти кажуть, що ціни на цей шляхетний метал будуть йти вгору, але вони ледве чи досягнуть суми з 1980 і 1981 років, коли ціна на золото коливалась між 845 і 859 долярів за унцію. Зацікавлення покупкою гроша в золото розпочалося знову, особливо коли американські банки знизили відсотки за вкладені гроші і доляр почав спадати на вартості.

ПАПА ІВАН ПАВЛО II ЗАЯВИВ У СВОЇЙ ЛІТНІЙ резиденції в Кастель Гандольфо, що він перебуває душевно разом з тисячами його земляків в Ченстохові, Польща, де вони зібралися біля чудотворної ікони Пресвятої Богородиці з нагоди 600-річчя прибуття цього образу до Польщі. Як відомо, польські церковні і ватиканські кола намагалися полагодити в тому часі поїздку Папи до Польщі, але через існування воєнного стану поїздка Папи була неможливою.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00.
UNA members 65¢ a month. Change of address — $1.00. Make chek or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

P.O. Box 346 Jersey City N.J 07303

І один в полі вояк

У цьому випадку маємо на думці Галину Козак-Левицьку, молоду українку з Філядельфії, яка від 14-го до 21-го лютого ц. р., відвідувала від Екзекутиви З'єднаного Українсько-Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК) українські громади в Бразилії, зокрема українців у Куритибі і Прудентополісі, великих скупченнях наших людей у тій країні.

Прибула вона до Бразилії із подвійною метою: нав'язати зв'язки з тамтешніми українцями, а при тій нагоді навчити дітвору українських народних танців. У практиці її, однак, прийшлося розпочинати навчання з української мови, яка, як і в кожній країні українського поселення, дещо занедбана, а чужі впливи починають брати верх. Репортаж про подорож Г. Козак-Левицької появився у „Свободі" із 17-го серпня ц. р., і тому було б зайвим передавати ще раз усе те, що прийшлось пережити і бачити відвідувачці у Бразилії. Вражають у розповіді відвідувачки картини вбогости. „Більшість дітей босі і тому тримають під ногами шматочки матеріяльну, щоб не ставити босих ніг на голу долівку... хати по українських колоніях бідні, примітивно збудовані, немає електрики, газу чи оливи, води в хаті, а деякі не мають навіть вікон, бо на такий „люксус" не стати господарів. Тому не диво, що я, віджіджаючи, залишила все своє убрання, разом з частинами народного одягу і всіма вітамінами, що їх привезла зі собою. „Я знала, що це все їм пригодиться, а в нас в Америці воно валяється по шафах... мені було соромно, що діти й підлітки ходять в одній одежині, недоживлені, личка зранені укусами комах, на тілі помітні сліди авітамінози".

Це матеріяльна сторінка, що її українські громади в багатших країнах, зокрема в З'єднаних Стейтах Америки і Канади, повинні узгіднити, спільно зі ЗУАДК-ом й іншими організаціями, які вже започаткували допомогові акції. Вони, однак, не скоординовані і тому ще й досі не набрали ширшого засягу. Багато офіційних осіб, а зокрема отців парохів, висловлювали думку, щоб ЗУАДК, крім матеріяльної допомоги, постарався вислати до них інструкторів із різних ділянок, бо власних сил не вистачає.

Це вже інша ділянка, про яку слід подумати офіційним речникам української спільноти на поселеннях, зокрема Секретаріятові СКВУ, ЗУАДК-ові, Союзові Українок Америки, молодечим організаціям та іншим, які мають у своєму розпорядженні не тільки молодих, здібних людей з достатнім, а то й дуже добрим знанням української мови, культури, традицій тощо, але також більші, як українці у Бразилії, матеріяльні засоби для проведення такої, до певної міри піонерської праці, що її треба розпочинати вже, бо самим тільки говоренням ми не допоможемо українцям у Бразилії.

Виміна кадрами — чи як слушно висловився один з діячів — „започаткування культурної виміни" між поодинокими країнами українського поселення може бути корисним для обох сторін — культурних діячів, чи мистецьких одиниць і громади, з якою вони зустрічаються. Наприклад, українці у Бразилії, у зв'язку з відвідинами Г. Козак-Левицької, висловили думку, чи взагалі така виміна не є рятунком української молоді перед асиміляцією, бож вона приїхала до тієї країни, навчала дітвору української мови і всі, за малими вийнятками, її розуміли і цією мовою відповідали. Позитивом „бразилійці" уважають також те, що гостя шукала за українською людиною, її потребами, а не старалася робити оцінки країни і її системи, бо таке намагання у багатьох випадках могло б тільки пошкодити місцевим українцям.

„Я повернулася додому з порожніми валізками, але зате з повним серцем", — заявила Г. Козак-Левицька після свого повороту з Бразилії, яка під час свого короткого, бо тільки однотижневого там перебування доказала, що і один в полі вояк. Цю корисну працю, що її започаткувала Галина треба систематично продовжувати.

Анатоль Камінський

ХТО ПОЛАМАЄ СОБІ ЗУБИ?

У теперішньому розгарі бюрократичної суматохи і плутанини довкола „Продовольчої програми" з її „Агропромисловим комплексом" (АПК) чується від деякого часу в Москві. Ленінграді і навіть у Києві слухи про те, що, мовляв, Юрій Андропов, колишній шеф КГБ, є проти цієї „двоєдиної" аґрикультурної-промислової політики і недвозначно себе від неї відгороджує. Про це мали теж доволі широко, хоч пошепки, говорити вліті на пляжах Чорного моря, де й вигрівалось на сонці немало всякої номенклятурної знаті.

Умовивід такої постави Андропова зовсім логічний і простий. Поперше: з „Продовольчою програмою" ідентифікує себе вповні Константин Черненко, його головний суперник у майбутній розгрі за владу після Брежнєва. Подруге: „Продовольча програма" не лише не має жадних шансів розв'язати сучасну сільсько-господарську кризу і виконати поставлені їй завдання, але — як це показують усі знаки на землі і на небі — приведе тільки до ще більшого збюрократизування і незглагодження та схаотизування сільського господарства та приставлених до нього у контексті Аґропромислового комплексу (АПК) промислових, торговельних і транспортних галузей економіки. І потретє: Провал продовольчої програми вже на самих її початках (хоч вона запляннована аж до 1990 року) співпаде із загостреною боротьбою за наслідство Брежнєва та буде водночас провалом самого Черненка, як претендента на чоботи Леоніда Ілліча. А це повинно б щонайменше значно полегшити Андропову перебрання влади у його руки, як того, що повсякчасно не годився і перестерігав перед теперішньою аґропромисловою політикою.

Ці слухи не поминули, очевидно, також уваги західніх кореспондентів і аналітиків спрагнених на новини і сенсації в самому СССР і вільному світі. Ще 2-го серпня ц. р. „Нюзвік" подав, що „західні аналітики в Москві бачать виразні показники на те, що колишній шеф КҐБ Юрій Андропов відокремлює себе від нещасної економічної політики Леоніда Брежнєва. Його мета: скріпити свої шанси у перегонах за кремлівське наслідство..." Андропов дійсно не заявився ніде публічно за „Продовольчою програмою", як це постійно робить Черненко. Навпаки: з його „кухні" поширюються щораз наполегливіше критичні чутки про неї, не зважаючи на це, що офіційно дотепер повне її авторство приписує собі сам Брежнєв. З тією метою, до речі, у своїй програмовій промові на пленумі ЦК КПСС 24-го травня ц. р. Брежнєв і нав'язав „Продовольчу програму" до березневого пленуму ЦК з 1965 року щоб в цей спосіб набезвік закріпити її за своїм іменем. Як це він підкреслив, мовляв, вже тоді „партія взяла курс на збільшення матеріяльно-технічної бази і вдосконалення планування та економічного стимулювання сільсько-господарського виробництва". На ділі, постанови березневого пленуму ЦК з 1965 року тут ні при чому та й без них ніхто не оспорював би зараз того, що це виключно його „геніяльне твориво"...

Слід, однак, зауважити, що з цим його „виключним авторством" не все в порядку. Бо хоча основні положення „Продовольчої програми" Брежнєв виклав у своєму вищезгаданому докладі, а Черненко (разом з іншими) підписався під нею руками і ногами, то насправді, — як твердять деякі поінформовані кола в Москві, — справжнім її архітектом є Міхаїл Горбачов, секретар ЦК КПСС для справ сільського господарства. Іншими словами: офіційно „Продовольча програма" — це твориво Брежнєва, півофіційно — теж і Черненка, а неофіційно, але правдиво — 51-річного Горбачова, нової амбітної і прудкої номенклятурної зірки високої кляси на кремлівському сузір'ї. Повний енерґії і ідей, він мав би бути водночас метким і далекоглядним осторожним грачем тактиком на силовій шахівниці в Кремлі. Нічого дивного, що його і вважають першим у трійці кандидатів на перебрання у Кремлі, після короткого провізоричного періоду безпосередньо після Брежнєва. Як відомо, загально існує переконання, що хто б не прийшов після Брежнєва, він довго не втримається на цьому пості і буде лише ще одним „Маленковим, при якому розіграється остаточно боротьба за сущне наслідство. А воно — на думку багатьох і в Совєтському Союзі і на Заході — припаде якраз комусь із молодших, по всій правдоподібності, як тепер виглядає, одному із вищезгаданої трійки, до якої ще належать 57-річний Владімір Долґіх, секретар ЦК, відповідальний за індустрію і 59-річний Ґріґорій Романов, секретар Ленінґрадського обкому.

У такому „потенційному" укладі, комбінація Андропова набирає ще додаткових силово-владних вимірів. У критичний момент, після відходу Брежнєва, Ґорбачов не зможе відпекуватися від „Продовольчої програми", як її справжній архітект і її провал та вся відповідальність за неї впаде не лише на Черненка, але й Ґорбачова. Коротко: не лише Черненко, але й Горбачов повинні поламати собі зуби на „продовольчій програмі". І в такий спосіб, можна припускати, Андропов зуміє за одним замахом викінчити — як своїх суперників на кремлівських престолах — не тільки старого Черненка, але й молодшого, найбільш переспективного й тим самим найнебезпечнішого Ґорбачова... Залишаючись віково посередині між дряхлими старичками, репрезентованими 70-літнім Черненком і „молодиками" з Ґорбачовим і його 50-літніми „напарниками" — Андропову 67 років, — він, виглядало б, вже тепер націлюється на остаточне і стале перебрання влади, елімінуючи згори маленковський варіянт, через зневтралізування свого головного суперника з молодших.

(Продовження буде)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Враження з виставки В. Савчака в Гантері

Про мистця-маляра Володимира Савчака було вже приторком у „Свободі", головним чином дещо з його біографії — звідкіля він походить, де вчився і кого він сам учив, де постійно живе тощо.

У цій короткій нотатці, на підставі його картин, виставлюваних у Гантері в „Ксені" від 7-го до 14-го серпня ц. р., скажемо дещо про його творчість.

Мистецтво виявляє своє існування широко і багатоманітно. Якщо живопис закріпляє в нерухомості якийсь динамічний процес, тоді ми впевнені, що маємо до діла з високоякісним мистецтвом. Естетична бо цінність твору визначається, як нам відомо, мірою його впливу на людей, при чому мистець повинен ще дати глядачеві можливість договорити недосказане, чого, наприклад, не вимагається від фотографії. Мистецтво, а радше завдання його полягає — каже Бальзак — не в копіюванні природи, а у вираженні її.

Останньою фразою ми наблизилися до малярської творчости Володимира Савчака. Специяльно образотворче мистецтво прикметне глибиною проникнення і пропозиції бачення об'єкту таким, як того вимагає мистецтво. І коли ми згадали об'єкт, то Савчак, малюючи пейзаж — у нього всі об'єкти в пленері, це наче б живі істоти. Фетишистично підходить він, — як сказано, — до всіх об'єктів — дерев, не згадуючи типового самотнього австралійського дерева, яке на його думку, є самотньою живою істотою (до речі, як він сам). Так же само він підходить і до великих каменів-фетишів. Про такі камені, - каже Савчак, - що в перуанських містах говориться: „вони тут прийшли, перемінившись у камені". У древніх часах у Дельфах був славний камінь-Зевс, а в Римі Юпітерляпіс. До речі й Овідій про подібні переміни пише в своїх „Метаморфозах".

Автор оцих рядків не бачив досі, щоб хтось із пейзажистів ставився з таким пієтизмом до природи, як В. Савчак, тому може, малюючи її, віртуозно орудує кольорами.

Дивлячись на його пейзажі в Італії чи мотиви з архітектурними об'єктами, бракує слів висловити захоплення кольористичною тонацією, яка надає характер цілости.

Мистець-маляр мав у своєму творчому житті період захоплення релігійним малярством, способом відмінним від іконографії, тоді малював Мадонни чи різні варіянти Покровительки нашої Вітчизни. У тому часі розмалював запрестольну стіну Успення Пречистої Діви Марії у місцевості Ардірі упритул Мелборну. Згодом перейшов на портрети, а останньо на пейзаж, у якому дізнає незвичайного вдоволення із зв'язку з маєстатом природи. Цією любовною пасією до природи пояснюємо собі кожну його композиційну схему. Між іншим мистець вірить у стійкість природи. Хоча світ находиться на межі тривалости і впарі з цим — несамовитого нищення.

Віддих сьогодні втомленої людини зрівноважить сприймання творів Володимира Савчака. Чи глянете на церкву-фундацію Анни Ярославни, доньки Ярослава Мудрого, чи на гробівець української малярки Марії Башкірцевої на цвинтарі в Парижі, чи хоча б на декілька його праць із Версалю, й узагалі його картини приковують вашу увагу.

Недаром мистець-маляр є лавреатом першої нагороди в Австралії, де на збірній виставці, спонзорованій урядом, після спеціяльної селекції, участь у ній взяло сто малярів.

У минулому році він виставляв свої картини в Лондоні, де із сорока картин закуплено тридцять три.

Володимир Савчак, один із кращих наших малярів у діяспорі, це мистець з покликання. Можна сподіватися, що його недалекі індивідуальні виставки — у Чікаґо, Торонто та в Ню Йорку зустрінуться із прихильним відгуком відвідувачів цих місцевостей.

І. Дмитрів-Зарудський

М. Вировий

УКРАЇНА У ВИДАННЯХ ЮНЕСКО

У журналі, що в еспанській мові має назву „Ель Корреo де ля ЮНЕСКО"(ч. 4, квітень 1982) опубліковано спеціяльні статті, присвячені Україні, з нагоди 1500-річчя Києва. Ці публікації та світлини зображають культурні здобутки України-Руси в древніх роках її державного існування. Загально поміщено 10 окремих статтей із 54-ма світлинами, з яких 15 поміщено на чотирьох окремих сторінках в кольорах. На них подано наше старинне церковне мистецтво, а решта — це стародавні історичні будівлі та пам'ятники, як Золоті Ворота, Печерська Лавра. Свята Софія, пам'ятник Володимира Великого, Богдана Хмельницького, портрет Тараса Шевченка, та відбитка старинних книг, писаних ще кирилицею та старослав'янською мовою.

Назви цих статтей та імена їх авторів такі: 1) Вступне слово — редакційна; 2) „Київ — 1500-річчя його культури" — автор, письменник Павло Архипович Загребельний; 3) „Місто для науки" — Борис Євгенович Патон; 4) „Схрещення цивілізації" — Дмитро Сергієвич Наливайко; 5) „Народження мови" — Віталій Маркович Русановський; 6) „Столиця літератури і мистецтва" — Григорій Вервес, тут подано портрет Тараса Шевченка в молодому віці зі свічкою, назвавши його „поетом волі"; 7) „Старинні видання Київської Руси" — Сергій Олександрович Висоцький; 8) „Органи в старинній Руси" — С. О. Висоцький, 9) Київська Анна — королева Франції" — Сергій О. Висоцький, 10) „Камінні Аннали" — Юрій Сергієвич Асеєв. Деякі останні займають по три, а то й чотири сторінки, бо їх прикрашують ілюстрації.

Обкладинка має ілюстрацію мозаїки, що зображує ікону Св. Дмитрія з книгою в руках. У статті „Київ — 1500-річчя культури" подано дві мініятюри про заснування Києва літописця Нестора, потім Володимирівська гірка та вид на Дніпро, три світлини — нутро Святої Софії, Софійський Собор ззовні та пам'ятник Богдана Хмельницького, вигляд урбаністичних кварталів теперішнього Києва та три жіночі постаті в стародавніх одягах. Борис Патон подає світлину, як сьогодні переводиться електричне спаяння металів, що їх ужито до спорудження першого „Спутніка"; портрет Родини Святослава, що помер 972 року; графічне мистецтво Антонія Радивілівського — „Їздці на конях" з 1643 року. В статті Русановського подано відбитку слов'янської граматики, виданої паризькою Сорбоною в 1643 році, та ґравюру Івана Стирського — „Спудеї Києво-Могилянської Академії." В статті Григорія Вервеса подано автопортрет Тараса Шевченка, відбитку Нарбута „Красне письменництво", малюнок Шевченка — „Блудний син", і світлину Тимоша із фільму Довженка „Арсенал". У статті „Органи в старинній Русі" подається три фрески зі Св. Софії, портрети Анни Київської та французького короля Генріха I, та відбитку жіночих прикрас із XII і XIII віку. Затим слідують чотири сторінки церковного мистецтва, ілюстрація Шевченка до поеми „Катерина" та дев'ять ілюстрацій стародавнього Києва, між якими є ікони Святої Софії — вісім окремих світлин. На закінчення є п'ять ілюстрацій теперішнього Києва: „Аскольдова Могила", будинок Київського Університету та будинок уряду УССР (для цього було висаджено в повітря Свято-Михайлівський Собор з XII століття!) — разом 54 ілюстрацій.

Усі ілюстрації старанно виконані з належними поясненнями, але всі вони мають совєтське насвітлення. В них згадується велетнів нашого письменства; Тараса Шевченка, Івана Франка, Лесю Українку, М. Коцюбинського, М. Рильського, Т. Тичину та Марію Заньковецьку, Соломію Крушельницьку, О. Довженка. Окремо згадується князів Кия, Щека і Хорива та їх сестру Либідь, свв. Ольгу і Володимира Великого, Богдана Хмельницького. Всім їм приписується, що вони поширювали приязнь з Москвою і що вони були діячі культури древньої „Росії", а не України-Руси. В тих всіх писаннях ані одним словом не згадується про наші Визвольні змагання, про існування Української держави та про тих осіб, великих українців, що ці змагання очолювали, вели народ до боротьби за суверенність і самостійність України.

Переглядаючи такі публікації черговий раз переконуємося, що наш Київ, хоч тепер поневолений, але він вічний. Він завершує вже 2000-річчя свого існування і, як вічноживучий фенікс здіймається з руїни і попелу; він

(Продовження на ст. 6)

ФРАНЦУЗЬКИЙ КОРАБЕЛЬ З ЛАДУНКОМ компресорів призначених для будови совєтського газопроводу із Сибіру до Західньої Европи для доставки природнього газу, відплив з французького порту до Совєтського Союзу, не зважаючи на те, що президент Роналд Реґен наклав ембарґо на вивіз технології до СССР, зокрема на ті компанії, які працюють на американських ліцензіях. Президент Франції Франсуа Міттеран сам особисто відкладав два рази відплив корабля в надії, що Уряд ЗСА змінить своє становище до цієї справи, але коли стало відомим, що не буде жадних змін, Франція таки рішилася на зламання ембарґо. Адміністрація президента Р. Реґена 30 хвилин пізніше поставила на чорну листу дві французькі компанії, які виробляють згадані компресори, забороняючи їм торгувати із ЗСА. Департамент торгівлі заповів дальші санкції проти французьких і всяких інших компаній, які ламатимуть ембарґо. Речник цього Департаменту заявив, що від тепер французькі компанії не отримуватимуть від ЗСА ніякого матеріялу і технології для своєї продукції. Франція хоче відіграти провідну ролю у веденні спротиву проти американського ембарґо, але вона не врахувала рішучости Р. Реґена, кажуть політичні спостерігачі.

Осип Гайський

СТАНИСЛАВІВ ПІД ЗНАКОМ БУМЕРАНҐУ

(На марґінесі П'ятого З'їзду Землячтва)

„Я йду — дощ йде;
Я став — дощ став..."

(Б. Нижанківський)

Ми читали поданий у цьому мотті вірш в місячнику „Лис Микита", може три, може п'ять літ тому, а проте він виглядає як спеціяльно написаний на П'ятий З'їзд Станиславівщини, що відбувся у суботу, 5-го й неділю, 6-го червня ц. р. на Союзівці.

Вранці, в суботу, дощ не падав постійно, як довго учасники перебували на залі нарад, у „Веселці" чи в будинку. Але тільки наш брат виставляв носа надвір, щоб пробратися до харчівні, в „Гостинниці", дощ зараз починав падати і вірно, як союзівковий собака Чемний II (Другий), супроводжав вас до дверей. А тоді знову переставав...

Так було на Союзівці, так либонь було і на цілому східньому побережжі. Ми віримо, що наші земляки з довкілля „ікс" разів збиралися на з'їзд — але проти інтервального дощу „встоятись не було сили"...

Розрахували організатори на те, що може хоч під вечір погода поправиться і приведе сотню-дві метрополітальників на бенкет і забаву, але тоді дощ з інтервального перейшов у суцільний — треба було цілу імпрезу відбувати з тими 134 завзятцями з далеких сторін ([illegible] з Америки, 21 з Канади), які приїхали ще досвіта, чи й попередньої днини. А шкода — і для справи і для блаженних неприсутніх — велика!

Не зважаючи ні на негоду за вікном, ні на колонію відкритих парасолів, що сушилися на залі нарад, з'їзд не стояв під знаком дощу — тільки під своїм природним знаком бумеранґу (закривленої палиці дерева, що, кинута, вертається назад і вдаряє цього, що її кинув).

Ці вихідці з міста, яке королівська Польща збудувала на окупованій українській землі проти ревіндикаційних наступів Козацької України, а яке в 18-ті роки нашої доби столицею Західньої України проти Польщі стало — видали вже перший том Альманаха Станиславівської Землі, в якому, в великій мірі, вже розправилися з посяганнями західніх сусідів по українські землі.

Тепер ці самі земляки зійшлися — оце вже третій раз — раду радити, як їм видати другий том цього самого Альманаха, в якому мають бути виявлені та на позорище світу виставлені незчисленні брехні про їхні міста, містечка й села — брехні повиписувані теперішнім східнім московським окупантом України в його „изданной на украинском языке" „Історії міст і сіл Української Соціялістичної Республіки" (яка навіть... футбольної незалежности не має, як це тепер зайвий раз виявили футбольні чемпіонати світу — примітка складача).

Наради стояли на належному рівні. Люди говорили до речі, коротко, деякі вдоволялися двома — трьома реченнями. Якщо ж занотовано деякі недомагання — головно „порожній біг" — то це ніяк не йде в ущерб успіху „пані при мікрофоні", Марії Висоцької-Крамарчук (яка проводила нарадами з уповноваження голови Ділового комітету, д-ра Тараса Ганушевського), ані успіху тостмайстра, Ореста Городиського. Імпреза не мала господаря, чи господині, людини, що зв'язала б дію там, де „рвалося", покриваючи прогалини іншими точками. (Не було нікого, хто заздалегідь ствердив би в кухні довготривале готування бенкетної вечері і в прогалину вставив би вокально-музичну програму. „Хтось" повинен був покласти ультимат фотографові: до 15 хвилин покінчена робота — або дякуємо за службу!... і т. п.).

Гладкий хід нарад у дружній атмосфері дав теж легкий порід-вибір нового Проводу. Учасники більш аплявзом, ніж голосуванням, прийняли — затвердили єдину листу кандидатів на залі, яку представила голова Номінаційної комісії, Ірина Руснак: голова д-р Тарас Ганушевський, заступники: Богдан Ясінський, Євген Орищук (Канада); д-р Богдан Цимбалістий; кореспонденційна секретарка-Оксана Лемеха-Луцька; протоколярна секретарка-Іванна Олесницька-Лисинецька; фінанси-Євген Луцький; преса: Осип Гайський; редактор другого тому: д-р Микола Климишин, якому помагають також деякі члени Редакційної колегії-ред. Юрій Крохмалюк, д-р Михайло Логаза, Володимир Макар, Осип Гайський, Василь Щербій.

Вдячність учасників заслужили й пожали на з'їзді: Лідія Гладка за 14-річну секретарську працю; д-р Богдан Шебунчак — за те, що виконував обов'язки голови, в час, коли виборний голова — ред. Богдан Катамай перебував на Фльориді (обидва перейшли до Контрольної комісії, д-р Б. Шебунчак у ролі голови); Євген і Оксана Луцькі, обидвоє довголітні працівники ЦК — він на пості фінансів, вона на-секретарському. Вкінці жниво подяки збирав головний редактор другого тому, д-р М. Климишин — за виправлення помилок першого тому, виготовлення індексу гасел до першого тому та за далеко заавансоване приготування матеріялів до тому ч. 2. Він приймає матеріяли до другого тому не пізніше, як 5-го червня 1983 року. Окрему подяку отримали наші браві канадці, які організували успішний Четвертий З'їзд. Їхніми речниками в час теперішнього з'їзду були Є. Орищук і Д. Попадинець.

Дуже конкретні речеві резолюції зредаґував голова Резолюційної комісії, д-р Михайло Логаза, в яких були привіти українському народові в Україні, Ієрархам українських Церков, центральним установам, борцям за волю України — упістам, українським дисидентам, які, переходять фізичні і психічні переслідування під ігом режиму СССР, та вкінці резолюції в справі видання другого тому Альманаха Станиславівської Землі.

Як бачимо, прожектор резолюцій у другій частині звернений на конкретні завдання З'їзду і земляків: зібрати потрібні гроші на видання другого тому...

Щодо матеріялів — статтей, світлин, тощо — то їх якстій з кишені витягнути не можна. Тому редактор цієї праці покищо, замість матеріялів, дістав... мішок побажань і пропозицій щодо змісту цієї книги: щоб там було і про жахливу вбогість нашого села в підпольській дійсності (серед якої ми все ж доконували чудес) і про мартирологію, а водночас про відплатні дії УНА і більше про дні слави столичного Станиславова..., про брехні в підсовєтському виданні про Івано-Франківщину, про спорт на селі, про список усіх пожертв і жертводавців на два томи Альманаха; про вирізнення евентуальних великих жертводавців світлиною, чи й коротким життєписом у другому томі...

Щождо грошей, то з ними ніби легка справа: їх можна якстій витягнути з кишені й жертвувати: і чимало учасників з'їзду так і зробили... витягнули з кишені і дали: ніхто нижче 50 долярів, кругло десяток — 100 долярів і вище. Разом із 10-доляровою таксою вступу, з'їзд приніс Центральному комітетові коло 5,000 долярів.

Віримо, що справу датків підбичує Фінансова комісія ЦК, що її вибрано в складі: Роман Бенеш, Богдан Дейчаківський, Лідія Гладка, Орест Городиський і Ярема Попель. Але їхній успіх зумовлений тісною співпрацею з вибраними представниками з поодиноких міст. (Решту таких представників треба докооптувати, щоб вони були всюди).

Щось принесе теж обговорюваний розпродаж 309 примірників першого тому, які все ще шукають свого покупця.

Але, з усім цим, нам „ще далеко до другого берега" в нашому підприємстві: запляннований другий том має коштувати приблизно 35 тисяч долярів. Тому нам не лишається іншого виходу, як звернутися до широкого загалу земляків — зокрема до тих, які не прибули на з'їзд — з виясненням і закликом:

Ми знаємо, що серед них не всі можуть якстій витягнути з кишені сотню, чи півсотні долярів — але щодо цих неспроможних, ми певні, що йменно такі люди мають амбіцію дати — і вони свою лепту, хай і на рати, дадуть.

Але ми знаємо теж, що більшість наших землячок і земляків можуть дати — і то („не чекаючи суботи"), вже... Їм ми предкладаємо рахунок: 134 учасники П'ятого З'їзду — враховуючи кошти подорожі, нічлігу (гів), вписової такси і датки на другий том Альманаха — видаткувалися приблизно на 150-200, а то й більше долярів.

Не вимагаємо, щоб такі суми,тепер неприступні на З'їзді, землячки і земляки прислали на видання другої Книги), бо, остаточно, вони не користали з обслуги й удогіднень імпрези). Але вимагати від неприсутніх таких датків, які, в міру спроможності, складали учасники з'їзду: 50-100 долярів — ці 134 учасники з'їзду таки мають право. В

(Продовження на ст. 6)

СТОРІНКА ШКОЛИ СВ. ЮРА В НЮ ЙОРКУ

ЗВЕРНЕННЯ

Дорогі Батьки!

Батьківський комітет та Громадський комітет шкіл св. Юра в Ню Йорку подають до Вашого ласкавого відома, що спільними зусиллями закуповується автобус для перевозу дітей з околиці Квінс до школи св. Юра.

Щоби кожна дитина виховувалася в українському дусі та в рідному обряді, Комітети докладають всіх зусиль, щоб улегшити Вам доставу дітей до нашої школи в Ню Йорку.

Рівнорядно з навчанням всіх предметів, приписаних шкільною програмою, школа св. Юра включає навчання української мови, історії та релігії в українському обряді. Участь у шкільному хорі, підготовки для відзначення релігійних та національних святкувань закріплюють в дітей українську ідентичність.

Задумайтеся — чи служитиме Ваш син про вівтарі св. Юра? Чи Ваша доня співатиме та виводитиме гагілки у Великодню Неділю біля церкви св. Юра? Чи співатимуть Ваші діти рідних калядок та пісень у шкільному хорі? Все це та багато більше ділянок дає своя школа. Не навчаться діти цього в іншій парохіяльній чи публічній школі!

Інші національності у Квінсі збирають своїх дітей та розвозять їх до своїх шкіл. Нарешті, і ми, українці, спільними зусиллями спромоглися і пропонуємо Вам транспортацію для Ваших дітей.

Дайте Вашій дитині можливість пізнати, любити та цінити своє рідне. Запишіть свою дитину до школи св. Юра в Ню Йорку!

Любомир Зєлик
Громадський комітет шкіл св. Юра

Сестра Гавриїла
Директорка школи

Роксоляна Мітрінґа
Батьківський комітет

Школа св. Юра в Ню Йорку

Знову вакації добігають кінця. Незабаром старші повернуться до праці, а дітвора — до шкіл, американських та українських. В цей час варто звернути увагу української громади, особливо батьків дітей в шкільному та дошкільному віці, на єдину українську цілоденну школу в Ню Йорку — школу св. Юра, — яка успішно поєднує предмети американських шкіл та шкіл українознавства в одну програму навчання.

Школа св. Юра входить у склад католицьких шкіл архидієцезії Ню Йорку, користується найкращими підручниками, переводить всі призначені стейтом і дієцезією іспити та перевірки. Незалежно від цього, діти вивчають підставові українські предмети, український обряд і зберігають рідні традиції. Сестра Гавриїла, ЧСВВ, є директоркою школи, а о. Тарас Прокіп, ЧСВВ, — капеляном. При школі діє батьківський комітет, який очолює Роксоляна Мітрінґа.

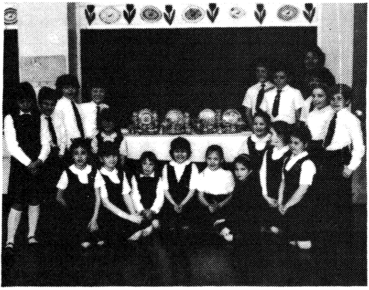
Весною одна членка батьківського комітету мала нагоду відідати школу під час навчання. Ось її спостереження.

Ґрадуація дітей з передшкілля з пані Т. Сидоряк і Сестрою Гавриїлою, ЧСВВ, директоркою школи св. Юра.

Учні 3-ої і 4-ої кляс під проводом пані Андрусишин розмалювали і випалили у школі ці глиняні вироби.

Учні 3-ої і 4-ої кляс зі своєю учителькою пані Андрусишин.

Відвідини в школі св. Юра

Вранці на долішньому Ню Йорку недовга й неширока вуличка ім. Тараса Шевченка, яка лучить сьому зі шостою вулицею та відділює один із численних будинків Купер Юніон від забудовань парохії св. Юра, оживає гамором. Незабаром восьма тридцять, і діти одинцем і гуртками спішать до цілоденної української школи св. Юра. Ось білява синьоока шостиклясниця провадить за руку малу сестричку, а братик підстрибуючи біжить навздогін. Бабуся дбайливо приладжує внукові чуприну, поки він увійде до школи, а дівчинка навшпиньках цілує маму та біжить у відкриті двері. „Пам'ятай, будь чемна!" — мама пригадує їй услід. Раз-у-раз запиняються на вуличці авта й з них вискакують діти. Це батьки їх щоденно привозять з Квінсу, Бруклину і горішнього Мангеттену. Зі сторони Астор Плейс, із потягової зупинки також наближаються групами студенти. Це ті, що під опікою старших, чи навіть самі підземкою доїжджають до школи. Ще хвилину гамірно вітаються, перекликаються діти; ще цей чи той мусить кинути м'ячем, але і вони швидко зникають у високих дверях школи. На сходах директорка школи Сестра Гавриїла, ЧСВВ. „Слава Ісусу Христу!", „Слава навіки, Дзвінко!". „Слава Ісусу Христу!", „Слава навіки, Адріяне! Що сталося, що ти зуба не маєш?" або „Чи твоя киця мала вже маленькі?" Сестра Гавриїла знає кожну дитину поіменно, і це ранішнє вітання на сходах школи дає їй нагоду нав'язати ближчий контакт з дітворою. Її присутність також вдержує зразковий порядок бо школярі, які ще хвилину тому весело гукали, спокійно виходять нагору сходами та розходяться по своїх клясах. Сестра Гавриїла, в першу чергу, втримує у школі дисципліну.

Дзвонить дзвінок. Студенти ще добігають, поспішають. Сестра директорка впускає їх у школу, за останнім замикає вхідні двері та для безпеки перевіряє їх. На хвилину цілковито тихо, а тоді спочатку з-за одних, а так з-поза других дверей доносяться звуки „Отченашу", „Богородице Діво" та інших молитов, які чергуються із голосним співом „Ще не вмерла" і „О сей, кен ю сі". Так почався ще один день навчання у цілоденній школі св. Юра.

Дійсно цікаво заглянути до поодиноких кляс. Просторі, соняшні, зі солідним устаткуванням світлиці свідчать про порядок і чистоту, й так поширене в Ню Йорку „ґрафіті" не має тут місця. Кімната світлички-передшкілля, яка вражає теплотою й чепурністю барвистих декорацій з українськими мотивами, має вихід на загороджену терасу. Тут у догідну погоду малята бавляться у цілковитій безпеці від більш аґресивних ігор старших дітей. У клясі все достосоване до передшкільників. Полички, заставлені іграшками й робітками дітей, стоять низенько, доступні для кожної дитини. Малі рухомі столики й кріселка розставлені так, щоб дати учням найбільшу свободу руху, але і заразом вчити їх діяти в гурті. Усюди помітні дитячі книжечки, найбільше українських. Діти залюбки показують їх та з певною домішкою соромливости, а з часом все сміливіше співають пісеньку „Ми музиканти з Києва" та виконують до неї вправи. Їхня учителька, пані Тамара Сидоряк, пояснює, що розговірна мова тут українська, але що діти також вивчають англійською мовою підставову програму, щоб підготовитися до вступу до цілоденної школи.

Ось перша кляса, і Сестра Міріям, ЧСВВ, запрошує зайти. Тут помітна різниця, бо діти, як і учні вищих кляс, одягненех у шкільних ґранатово-білих мундурках. На прихід гостя вони підносяться з лавок, щоб привітатися „Слава Ісусу Христу! Добридень!". Сестра Міріям присвячує особливу увагу вивченню фонетики, читання та підставової аритметики, як і в інших католицьких школах Ню Йорку, резервуючи при цьому одну годину для української мови.

У клясі пані Андрусишин незвичайна активність. Це передвеликодній час, і діти (3 і 4 кляси) вчаться писати писанки. З великою пильністю і увагою вони стежать за вказівками своєї учительки і наповненими воском кистками начеркують на яєчках стилеві взори. Вони також виготовили і в школі випалили глиняні збанки і тарілки в гуцульському стилі.

У клясі пані Зобняк (5-та кляса) не менше цікаво: учні саме вивчають геологію і мова йде про вулкани, поклади землі та різні мінерали, більші чи менші і зразки яких розставлені на столиках. Учні особливо пишаються „вулканами" різних розмірів, намальованими та спорудженими з паперової маси, що їх вони приготовили на завдання.

Шосту клясу провадить Михайло Паска, який вчив ще батьків теперішніх своїх учнів за часів, коли школа св. Юра була вщерть наповнена дітьми, а кожна кляса мала по два, а то й три відділи. Тепер у шостій клясі пятнадцять учнів. Для школи це загрозливо низьке число, але учні можуть з цього лише користати, сподіваючись індивідуальної уваги від свого вчителя.

У сьомій клясі, опікуном якої є Сестра Гавриїла, саме відбуває лекцію української мови Іван Близнак. За численні роки (І. Близнак почав вчити тут у 1951 році) сотні учнів перейшли через його клясу. Вони розсіяні тепер по цілій Америці й немало з них вибилося на впливові становища у своїх професіях. Підставове знання української мови, граматики, історії та географії як і, напевно, у великій мірі своє наставлення до нашої спадщини вони винесли саме з цієї кляси завдяки вимогам, старанням та докладно передуманій програмі навчання Івана Близнака. Щороку він підготовляє свято Тараса Шеченка зі своїми учнями. Незалежно від того, що це свято минає непомітно у нашій громаді, бо відбувається у будній день у межах шкільних зайнять, воно віддзеркалює високий рівень вимог, які пан Близнак ставить своїм учням.

Пані Ольга Боздиґан провадить восьму клясу і на ній спочиває обов'язок підготовити дітей до вступних іспитів до середньої школи. Як і І. Паска і М. Близнак, вона також вчить вже друге покоління у школі св. Юра і має за собою довгий педагогічний досвід. Любуючися у вишивках, пані Боздиґан знаходить час, щоб діти вправляли цю вмілість. Можна побачити робітки її учениць на щорічному фестивалі церкви св. Юра. Пані Боздиґан також відповідає за переведення шкільної забави, яка щорічно відбувається у лютому та втішається великою популярністю серед дітвори.

Релігію діти вивчають зі своїми учителями, як також і з о. Тарасом Прокоповим, ЧСВВ, духовним опікуном школи, який зосереджується на навчанні українського обряду. Крім цього, о. Прокопів гуртує старших хлопців у Вівтарній Дружині та дбайливо приготовляє їх служити до Божественної Літургії.

Щороку у різдвяному часі школа дає концерт колядок. Пан Іван Хомин, з допомогою своєї дружини Ольги, яка акомпаньює на фортепіяну, підготовляє учнів до цього виступу місяцями. Імпреза, заслужено популярна в парохії св. Юра, притягає повну залю слухачів.

У школі містяться бібліотеки, українська і англомовна, де діти мають нагоду випозичати додому книжки. Також є велика гімнастична заля. Саме тут весною пані Дора Ґенза провадить курс гагілок, який кінчається традиційним виведенням цих старовинних хороводів у Великодню неділю по „дванадцятці" перед церквою св. Юра. На виступ приходить не тільки український „давнтавн", але й чимало чужинців. Часто на Великдень, коли включити телевізор, бачимо, як радісна дітвора школи св. Юра репрезентує нашу громаду на новинках найбільш популярних русел околиці, виводячи гагілки під звуки дзвонів і співу.

В розмові Сестра Гавриїла підкреслила, що школа св. Юра, бувши малою інституцією, звертає увагу на кожну дитину індивідуально та старається виховати її у любові до Бога й України. „Діти тут вдоволені, веселі та дістають якнайкращу освіту, щоб стати повновартісними членами суспільства у майбутньому".

Діти висловлюються про свою школу

Під кінець шкільного року 6-та кляса українознавства, яку в школі св. Юра провадить Іван Близнак, дістала нагороди від батьківського комітету за шкільні задачі на тему: „Чому я ходжу або доїжджаю до школи св. Юра?". Отець Прокопів призначив нагороди в такому порядку: 1-ше місце — Ярема Бачинський, 2-ге місце — Христя Пастернак, а 3-тє місце — Христина Пенджала.

ЧОМУ Я ХОДЖУ ДО ШКОЛИ СВ. ЮРА?

Я є українець, а школа св. Юра є українська школа. Ця школа вже існує 40 років і є одинока українська католицька школа в Ню Йорку. Крім нормальних шкільних предметів, ученики вчать українську мову, граматику, історію та географію. Ми також вчимося про релігійні обряди та історію церкви.

Багато з наших учителів є українці. Нас релігію вчать Отець Тарас та Сестра Гавриїла. Наш учитель українознавства є пан Іван Близнак. Ми маємо свій шкільний хор. Його дириґентом є пан Іван Хомин. Школа св. Юра є дуже добра школа.

Ярема Бачинський

Я ходжу до школи св. Юра, бо я є українська дитина. Тут я учуся не тільки американські предмети, але також католицькі і українські. Ми всі молимося по-українському і святкуємо українські свята. Я дуже люблю ходити до школи св. Юра, щоб бути зі своїми українськими товаришами. Нам також є ліпше тут вчитися, бо школа св. Юра є приватна школа і дає мені більше уваги, як публічна школа. Ми вчимося про Україну та її культуру і історії. Наш український учитель є пан Іван Близак, а американські предмети вчить пан Михайло Паска.

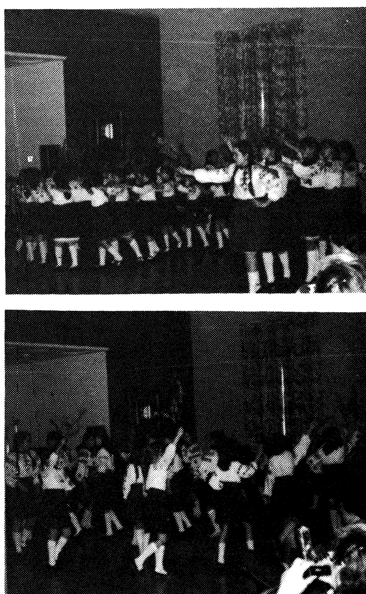
Мої батьки народилися на Україні, а я в Америці. Вони хочуть, щоб я вчилася і знала про свій рідний край. Я дуже люблю вчитися по-українському. Я би дуже хотіла, щоби більше українських дітей прийшло до нашої школи.

Христя Пастернак

Я ходжу до св. Юра, бо я українка й мої батьки хочуть, щоб я ходила до української школи. В школі нас вчать українську мову, американську мову та релігію. Українську мову нас учить пан Іван Близак. Американську мову нас учить пані Анна Зибняк. Пані Зибняк нас учить математику, читання, історію та граматику. Релігію вчать нас Сестра Гавриїла і Отець Тарас. Вони нас учать про церкву і Бога.

Я у школі також маю багато українських товаришів. Вони всі знають українську і американську мови. Ми в школі також молимося по-українському й співаємо гимн „Ще не вмерла Україна".

Христя Пенджала

Дівчатка школи св. Юра виводять гагілки у Фордгамському університеті.

УРИВКИ ЗІ ЗАДАЧ ІНШИХ УЧНІВ 6-ОЇ КЛЯСИ

...Я думаю, що всі учителі є добрі. Найліпші з них є пан Паска і пан Близак.

Володимир Волинець

...Хоч в Америці ми говоримо англійською мовою, я ходжу до школи св. Юра, щоб вчитися українську мову і релігію.

Адріян Павлюк

...Я доїжджаю до школи св. Юра, бо мою мама каже, що треба іти до української школи.

Олександер Решітник

...Леся, моя сестра, доїжджала до школи св. Юра. Як я народився, то навіть і не було мови, щоб я ішов до іншої школи.

Маркіян Дума

...Мої два брати і сестра ходили до нашої школи і я дуже горда, що я також ходжу.

Христина Ярош

...Я доїжджаю до школи св. Юра, тому що я хочу іти до української школи. Я люблю мою школу.

Юрко Андруїн

...Я не хочу іти до іншої школи, бо вони там не вчать традицію, релігію та українську мову... Моя мама і тата дуже раді, що мене вчать українську і англійську мови.

Маґда Гойдиш

...У школі ми вчимося про звичаї України... Я люблю ходити до школи св. Юра, бо я між українськими дітьми.

Руслана Росціщевська

...Українська є моя мова, бо мою бабуня родилася в Херсоні і тому я їду до української школи.

Іван Павло Снігач

... Я їду до школи св. Юра з Квінсу, бо то є українська і приватна школа. Тут є багато українських дівчат і хлопців і є навіть діти зі самої України.

Павло Червоняк

...Я тут маю багато товаришів. Ми разом бавимося на даху. Часом ми б'ємося, але ми все ще товариші.

Василь Ґбур

... Також коло школи є церква, де ми йдемо в п'ятницю або коли є якісь свята... Я люблю вчитися про історію України.

Іван Хамуляк

... Ми вчимося про нашу рідну мову, історію України. Також мама і тато задоволені, що учителі тримають дисципліну.

Марія Штендера

„Завоювати майбутність поможе нам книжка і тільки книжка".
(С. Єфремов)

МАЄМО НА СКЛАДІ

НЕ ЗВОЛІКАЙТЕ, А ЗАМОВЛЯЙТЕ!

ПЕТРО АНДРУСІВ — Маляр і графік. Монографія за редакцією Святослава Гординського ..... м. $20.00 т. $25.00
PETER ANDRUSIW — Painter and graphic artist. Monograph edited by Sviatoslav Hordynsky

Богдан Ігор Антонич: ЗІБРАНІ ТВОРИ 1909-1937. Зредагували: Святослав Гординський і Богдан Рубчак $10.00

Бабай: КАРУСЕЛЯ ВІРШІВ — лірика, сатира, гротеск, придибашки, баляндраси, словокрутки, присіканки та чиста правда ..... $ 7.00

Петро Балей: ОБЕЗВЛАСНЕНЕ СУСПІЛЬСТВО. Марксизм: утопія в теорії і терор у практиці, в трьох частинах $20.00

Володимир Барагура: МЕЧ І КНИГА. Історичні оповідання, друге, доповнене видання ..... $ 6.00

Василь Барка:
а) ВЕРШНИК НЕБА — есеї ..... $ 2.00
в) ЗЕМЛЯ САДІВНИЧИХ — есеї ..... $ 6.00

Іван Барчук: ІСКРИ РОЗУМУ — том перший $10.00

Олесь Бердник:
а) БЛАКИТНИЙ КОВАЛЬ — поезії ..... $ 4.25
б) ЗОРЯНИЙ КОРСАР — фантастична повість ..... $ 9.00
в) СВЯТА УКРАЇНА — есеї і листи ..... $ 8.75
г) СИНИ СВІТОВИДА — повість ..... $ 4.25

Іван Білик: МЕЧ АРЕЯ — „казання про великого князя Богдана, званого Аттілою... про давніх русичів і давній Київ... розповідь про життя, труд і подвиги наших далеких предків" [illegible] $10.00

Андрій Біліньский:
а) ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ В СРСР ..... $ 3.00
б) СВІТ І МИ — аналіза української політики на тлі конфлікту вільної демократії з комунізмом 3.00

Д-р Данило Богачевський: НА ВОЗІ І ПІД ВОЗОМ — картини з життя галицького вояка і [illegible] ..... $ 6.00

Пилип Вакуленко: У ЦАРСТВІ КОРАЛІВ ..... $ 6.00

Наталія Полонська-Василенко:
а) ЗАПОРІЖЖЯ XVIII-го СТОЛІТТЯ ТА ЙОГО СПАДЩИНА у 2-ох томах $15.00
б) ІСТОРІЯ УКРАЇНИ — два томи $49.00

Д-р Юліян Вассиян: СТЕПОВИЙ СФІНКС. Суспільно-філософічні нариси $10.00

Франц Верфель, переклад Григорія Голіяна: ПІСНЯ ПРО БЕРНАДЕТУ ..... $ 5.00

В-во Братства УСС: ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ. Історичний збірник УСС. 1914-1964 ..... $ 8.00

Видавництво „Сучасність": ХРОНІКА ТАБОРОВИХ БУДНІВ ..... $ 5.00

В-во „Червона Калина": СОЮЗ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ 1914-1918, Відень — нове ..... $ 6.00

Видання Закордонних Частин Організації Українських Націоналістів і Братства б. Вояків УПА ім. св. Юрія Переможця: СПІВАНИК УПА ..... $ 5.00

Видання фундації ім. Евгена Коновальця ЕВГЕН КОНОВАЛЕЦЬ ТА ЙОГО ДОБА $27.50

Василь Витвицький:
а) МАКСИМ БЕРЕЗОВСЬКИЙ — життя і творчість ..... $ 5.00
б) МИХАЙЛО ГАЙВОРОНСЬКИЙ — життя і творчість ..... $ 3.00

Михайло Влох: ВИННИКИ, ЗВЕНИГОРОД, УНІВ ТА ДОВКІЛЬНІ СЕЛА — історично-мемуарний збірник $15.00

Р. Володимир:
а) ПАЛКІ СЕРЦЯ — вибрані твори ..... $ 2.50
б) ПРОЩАВАЙ, МИНУЛЕ — повість 4.00

Олекса Воропай: В ДОРОЗІ НА ЗАХІД (щоденник утікача) ..... $ 5.00

Юрій А. Вудка: МОСКОВЩИНА (мемуарний есей) — нове $12.00

Василь Гарба: НА РОЗПУТТЯХ (до історії одного покоління) ..... $ 7.50

Іван Гвоздз: ДЕРЕВ'ЯНА АРХІТЕКТУРА УКРАЇНСЬКИХ КАРПАТ $30.00
Wooden Architecture of the Ukrainian Carpathians

Яків Гніздовський: ДЕРЕВОРИТИ, 1944-1975 ..... $25.00
Woodcuts, 1944-1975, імпозантне мистецьке видання.

Микола Гоголь: ТВОРИ — у 2-ох томах $5.00

О. Гай-Головко: УКРАЇНСЬКІ ПИСЬМЕННИКИ В КАНАДІ ..... $ 8.00

Марія Голод: ЧОТИРИ ПОРИ РОКУ — поезії 1972-1976 ..... $ 4.00

Г. Голоскевич: ПРАВОПИСНИЙ СЛОВНИК ..... $ 7.50

Катерина Горбач: МІЙ СЛІД НА ВОДІ — поезії ..... $ 2.50

Микола Гордієнко: З ВОЛИНСЬКИХ І ПОЛІСЬКИХ РЕЙДІВ. Із дій УПА — Північ 1943-1944 ..... $ 4.00

Евген Грицяк: КОРОТКИЙ ЗАПИС СПОГАДІВ. Історія норильського повстання ..... $ 4.75

Олекса Грищенко: МОЇ ЗУСТРІЧІ І РОЗМОВИ З ФРАНЦУЗЬКИМИ МИСТЦЯМИ ..... $ 5.00

Михайло Грушевський: ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ (п'ять томів) $36.00

Докія Гуменна:
а) БЛАГОСЛОВИ МАТИ — казка-есей ..... $ 6.00
б) ЕПІЗОД ІЗ ЖИТТЯ ЕВРОПИ КРИТСЬКОЇ — феєрія ..... $ 3.00
в) МИНУЛЕ ПЛИВЕ В ПРИЙДЕШНЄ — розповідь про Трипілля $10.00
г) ЧОТИРИ СОНЦЯ — оповідання й новелі ..... $ 6.00

Володимир Галан: БАТЕРІЯ СМЕРТИ ..... $ 5.00

Б. Антоненко-Давидович, за ред. К. Церкевича і В. Павловського: ЯК МИ ГОВОРИМІ (і як треба говорити), третє видання — поправлене і доповнене $12.50

Д-р Михайло Данилюк:
а) НА МЕДИЧНІ ТЕМИ — лікарський довідник ..... $ 7.00
б) ПОВСТАНСЬКИЙ ЗАПИСНИК 4.00

Ген.-хор. д-р Роман Дашкевич: АРТИЛЕРІЯ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ У БОРОТЬБІ ЗА ЗОЛОТІ КИЇВСЬКІ ВОРОТА ..... $ 3.50

Ірина Дибко: БІЛИЙ ОРЕЛ — оповідання ..... $ 5.50

Іван Дмитрик: У ЛІСАХ ЛЕМКІВЩИНИ — спомини вояка УПА — друге видання ..... $ 8.00

Микола Домашевський: ІСТОРІЯ ГУЦУЛЬЩИНИ — перший том $20.00

Зосим Дончук: ПРІРВА — роман ..... $ 6.00

Ред. Антін Драган: ЛУКА МИШУГА — збірник ..... $ 6.00

Федір Дудко: МОЯ МОЛОДІСТЬ — сторінки споминів $ 2.00

Осип Дячишин: ЧЕРЧЕ — моє рідне село — монографія ..... $ 2.50

Ростислав Єндик: СЛОВО ДО БРАТІВ ..... $ 3.00

О. Жданович: ОЛЕНА ТЕЛІГА — збірник: а) поезії, б) проза й публіцистика, в) біографічний нарис, г) спогади і матеріяли, ґ) літературно-критичні оцінки $20.00

Галина Журба: ДАЛЕКИЙ СВІТ — розповідь автобіографічна ..... $ 5.00

Евстахій Загачевський: СПОГАДИ ФРОНТОВИКА — одисея сірого „коляборанта" ..... $ 3.00

Осип Залеський: МАЛА УКРАЇНСЬКА МУЗИЧНА ЕНЦИКЛОПЕДІЯ ..... $ 6.50

Олена Звичайна та Михайло Млаковий: ВОРОГ НАРОДУ — повість — вартісне $15.00

Олекса Ізарський: ПОЛТАВА — повість $12.00

Ред. В. Ісаїв: УКРАЇНЦІ В АМЕРИКАНСЬКОМУ ТА КАНАДСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВАХ (соціологічний збірник) $12.00

Богдан Казанівський: ШЛЯХОМ ЛЕҐЕНДИ, спомини $10.00

Святослав Караванський:
а) СУТИЧКА З ТАЙФУНОМ — збірка поезій ..... $ 8.75
б) МОЄ РЕМЕСЛО — нова збірка поезій $12.00

Міртала Кардиналовська (Бентон): РАЙДУЖНИЙ МІСТ — (переклад з російської мови Асі Гумецької) ..... $ 5.00

Андрій Качор: МУЖІ ІДЕЇ І ПРАЦІ — монографія. Андрій Палій і Андрій Мудрик, творці „Маслосоюзу" і модерної української молочарської кооперації в Західній Україні ..... $ 7.50

Ігор Качуровський: ШЛЯХ НЕВІДОМОГО ..... $ 2.50

Ред. Іван Кедрин:
а) ЖИТТЯ — ПОДІЇ — ЛЮДИ — спомини та коментарі $20.00
б) ПАРАЛЕЛІ В ІСТОРІЇ УКРАЇНИ — з нагоди 50-річчя Ризького миру 3.00

Володимир Кедровський: ОБРИСИ МИНУЛОГО — деякі останні діячі — українофіли напередодні революції 1917 року ..... $ 2.50

Іван Керницький:
а) БУДНІ І НЕДІЛЯ — короткі історії ..... $ 5.00
б) ПЕРЕЛЕТНІ ПТАХИ (довші та коротші, менше й більше веселі історії, в краю, на скитальщині і на гостинній землі Вашінгтона, написані 1942-1952 ..... $ 1.50

Р. Кіплінґ — *переклад* Юр. Сірий:
а) БРАТИ МОУҐЛІ — оповідання з життя дитини між звірями — видання друге ..... $ 4.00
б) ОТ ТАК КАЗКИ 3.00

Ізраїль Клейнер: НАЦІОНАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОСТАННЬОЇ ІМПЕРІЇ $11.00

Микола Климишин: В ПОХОДІ ДО ВОЛІ — спомини (том перший) $15.00

Іванна Климовська: „ЯК СМІХ ЛУНАЄ — БІДА ВТІКАЄ" — гумор Язичинської (відомої в США, як „Гриць Зозуля" в [illegible]) ..... $ 5.00

Степан Клочурак: ДО ВОЛІ — спомини $10.00

Ірена Книш: НЕЗАБУТНЯ ОЛЬГА БАСАРАБ — вибране $10.00

Д-р Юрій Княжинський: НАРИС ІСТОРІЇ РИМСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ ..... $ 7.00

Олекса Кобець: ЗАПИСКИ ПОЛОНЕНОГО — пригоди і враження учасника Першої світової війни ..... $ 7.50

Микола Ковалевський: ПРИ ДЖЕРЕЛАХ БОРОТЬБИ — спомини, враження, рефлексії, в 3-ох частинах.
I Напередодні (1905-1017)
II Революційний зрив (1917-1920)
III На чужині (1920-1939) $10.00

Людмила Коваленко: ТИХА ВОДА — повість ..... $ 6.00

Марія Ковальська: ГАННА — роман ..... $ 2.50

Микола Ковшун: ЕПІЛОГ ПРИЙДЕ — збірка драматичних творів ..... $ 6.00

Едвард Козак: ГРИЦЬ ЗОЗУЛЯ ..... $ 8.00

Любов Коленська:
а) ДЗЕРКАЛА — новелі ..... т. $12.00
б) ПАВЛІВ ТРІЮМФ — збірка оповідань ..... $ 6.00

Наталена Королева: QUID EST VERITAS? (ЩО Є ІСТИНА?) — історична повість ..... $ 6.00

Нестор Король: УКРАЇНСЬКЕ КОЗАЦТВО — РОДОНАЧАЛЬНИК КІННОГО ВІЙСЬКА МОСКОВІЇ-РОСІЇ ..... $ 2.50

Алла Коссовська:
а) ДВІСТІ ПЕРШИЙ ..... $ 1.50
б) ПАМОПОЗЬ — поезії 1.00
в) ЦІНА ДУШІ 6.00

Григорій Костюк: ОКАЯННІ РОКИ: від Лук'янівської тюрми до Воркутської трагедії (1935-1940 рр.) ..... $ 6.00

Михайло Коцюбинський: ТВОРИ у двох томах — 1884-1902, 1903-1912 ..... $10.00

Ол. Кошиць: РЕЛІГІЙНІ ТВОРИ (730 сторінок) $30.00

Ред. Богдан Кравців: ЗІБРАНІ ТВОРИ — повна збірка поетичної творчости — том І $15.00

Богдан Кравців: ШЕВЧЕНКОВЕ СЛОВО І СЛАВА — антологія перекладів з Шевченка чужими мовами $ 7.50
Bohdan Krawciw: WORD AND FAME OF SHEVCHENKO — an anthology of Shevchenko's poetry in foreign translations.

Уляна Кравченко: ХРИЗАНТЕМИ — повість ..... $ 6.00

Володимир Кубійович: УКРАЇНЦІ В ГЕНЕРАЛЬНІЙ ГУБЕРНІЇ 1939-1941. Історія Українського Центрального Комітету $10.00

Роман Купчинський:
а) МИ ЙДЕМО В БІЙ — альбомне мистецьке видання $16.00
б) СКОРОПАД — поема 3.50

Марія Куценко: УКРАЇНСЬКІ ВИШИВКИ — австралійське видання $35.00
Maria Kutsenko: UKRAINIAN EMBROIDERIES — published in Australia.

Василь Кучабський: КОРПУС СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ — воєнно-історичний нарис $18.00

Микола Лазорський:
а) СВІТЛОТІНІ — збірник історичних нарисів, оповідань, статтей, спогадів 1949-1969 ..... $ 7.00
б) ПАТРІОТ — Григор Орлик (1702-1759) — історичне оповідання ..... $ 7.00

Д-р Василь Лев: БОГДАН ЛЕПКИЙ: життя і творчість $15.00

Богдан Лепкий: МАЗЕПА — з-під Полтави до Бендер — повість ..... м. $ 6.00 т. $10.00

Леся Лисак: ТЕРПКІ ПАХОЩІ — новелі ..... $ 6.00

Д-р Зиновій Лисько: УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ МЕЛОДІЇ — тт. 1-6 ..... $90.00

Марія Лівицька: НА ГРАНІ ДВОХ ЕПОХ ..... $ 7.50

Д-р Михайло Лозинський: ГАЛИЧИНА В РР. 1919-1920 ..... $ 5.00

Д-р Лука Луців:
а) ОЛЬГА КОБИЛЯНСЬКА В СТОРІЧЧЯ ЇЇ НАРОДИН ..... $ 2.00
б) ЛІТЕРАТУРА І ЖИТТЯ ..... т. $20.00
в) ВАСИЛЬ СТЕФАНИК — співець української землі ..... т. $ 8.00
г) ІВАН ФРАНКО — борець за національну і соціяльну справедливість ..... т. $ 6.00
ґ) МАРКІЯН ШАШКЕВИЧ — біографія і характеристика творчости ..... $ 2.50
д) ТАРАС ШЕВЧЕНКО — співець української слави і волі ..... $ 2.00

Уляна Любович: РОЗКАЖУ ВАМ ПРО КАЗАХСТАН (друге видання) ..... $ 5.00

Степан Любомирський: ПРОМЕТЕЇВ ВОГОНЬ — роман: нове — чудове $15.00

Станіслав Людкевич: ДОСЛІДЖЕННЯ, СТАТТІ, РЕЦЕНЗІЇ, „Музична Україна", 1973 — вартісне $15.00

Володимир Макар:
а) БЕРЕЗА КАРТУЗЬКА — спомини з 1934-35 рр. $ 5.00
б) БОЙОВІ ДРУЗІ — збірка спогадів з дій ОУН (1929-1945) $15.00

Д-р Іван О. Максимчук: НАРИС ІСТОРІЇ РОДУ ПЕТРУШЕВИЧІВ ..... $ 5.00

Іван Мартинюк: МОЄ РІДНЕ СЕЛО ЦЕНІВ У БЕРЕЖАНЩИНІ $20.00

Іван Мартюк: ЦЕНТРОСОЮЗ — Союз кооперативних союзів у Львові в роках 1924-1944. Спогади співучасника праці й змагань українського кооперативного руху ..... $ 5.00

С. М. Мечник:
а) НЕСКОРЕНІ — документальна повість про геройську боротьбу членів революційної ОУН ..... $ 5.00
б) ПІД ТРЬОМА ОКУПАНТАМИ — спогади українського революціонера-підпільника ..... $ 5.00

Д-р Л. Мишуга: ШЕВЧЕНКО І ЖІНКА (жінка в житті і творах поета) ..... $ 2.50

Д-р Петро Мірчук: СТЕПАН БАНДЕРА — символ революційної безкомпромісовости ..... $ 6.00

Петро Мірчук: УКРАЇНСЬКА ПОВСТАНСЬКА АРМІЯ 1942-1952 ..... $10.00

Валентин Мороз:
а) ЕСЕЇ, ЛИСТИ Й ДОКУМЕНТИ ..... $ 5.00
б) МОЙСЕЙ І ДАТАН — есей ..... $ 3.25

Наукове Товариство ім. Шевченка: МИХАЙЛО ДРАЙ-ХМАРА. З літературно-наукової спадщини $20.00

Наукове Товариство ім. Шевченка:
а) ВОЛОДИМИР ГНАТЮК — вибрані статті про народну творчість $15.00
б) УКРАЇНСЬКЕ ПОСЕЛЕННЯ — довідник за редакційною колегією $15.00
в) ЗБІРКА УКРАЇНСЬКИХ НОВЕЛЬ — вступна стаття Мик. Глобенка $10.00

Науково-дослідче товариство української термінології за спільною редакцією: КОРОТКИЙ СЛОВНИК СИНОНІМІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ $10.00

Богдан Нижанківський: СВЯТО НА ОСЕЛІ — повість . $ 5.00

Дм. Нитченко: ЕЛЕМЕНТИ ТЕОРІЇ ЛІТЕРАТУРИ І СТИЛІСТИКИ ..... $ 3.25

Микола П. Новак: НА СТОРОЖІ УКРАЇНИ — власні спогади, історичні матеріяли, документи, листування, архів $30.00

Іван Овечко: ЧЕХОВ І УКРАЇНА. (Походження А. П. Чехова, його зв'язки з Україною й українські елементи в житті і творчості письменника). З передмовою Василя Лева ..... $ 5.00

Жигмонд Богдан Олексин: ПІСНЯ ПРО ЧЕРВОНУ КАЛИНУ 1914-1974, історія УСС-ів для молоді ..... $ 3.50

Лариса М. Л. Залеська Онишкевич: КОНТРАСТИ — збірка молодечої творчости (поезія, проза, музика і графіка) ..... $ 4.00

Валерій Остапенко:
а) ВЕРШНИКИ В ЖИТАХ ..... $ 4.00
б) СВІТ ЗА ОЧІ ..... $ 5.00

Ред. Михайло Островерха:
а) БЛИСКИ І ТЕМРЯВИ 1918-1919-1920 ..... $ 3.00
б) ВОЛОДАР — IL PRICIPE ..... $ 5.00
в) НА ЗАКРУТІ — осінь 1939 року ..... $ 5.00

Марія Пастернакова: УКРАЇНСЬКА ЖІНКА В ХОРЕОГРАФІЇ — друге, доповнене видання ..... $ 3.50

Софія Парфанович:
а) ЛЮДИ І ТВАРИНИ — оповідання і нариси ..... $ 5.50
б) ПОПІД КИЧЕРАМИ ТА НАД ПОТОКОМ — повість (хроніка з родинного життя) ..... $ 8.00
в) У ЛІСНИЧІВЦІ — оповідання ..... $ 3.00

Іван Пігуляк: ВАСИЛЬ АВРАМЕНКО ТА ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТАНКУ ..... $ 5.00

В. Підмогильний: МІСТО — роман, чудове ..... $ 6.00

Леонід Плющ: У КАРНАВАЛІ ІСТОРІЇ, з додатком Тетяни Житнікової-Плющ. Редакція, вступ і переклад Марка Царинника $16.00

М. Л. Подвезько: УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКИЙ СЛОВНИК, друге, виправлене і доповнене видання, близько 60.000 слів $12.50

Михайло Подворняк: ВІТЕР З ВОЛИНІ — спогади . м. $10.00 т. $12.00

Володимир Попович: МАРІЯ ДОЛЬНИЦЬКА — ЕМАЛЬ, з англійським перекладом Юліяна Залізняка, імпозантне видання $25.00
Wolodymyr Popowycz: MARIA DOLNYTSKA — ENAMEL. English translation by Julian Salisnjak.

Микола Приходько: ВІД СИБІРУ ДО КАНАДИ — повість-хроніка $10.00

Д-р Юліян Рабій: САМБІРСЬКА БОГОРОДИЦЯ — монографія ..... $ 3.00

Володимир Радзикевич: ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ, у 3-ох томах ..... $ 9.00
Том І. — Давня і середня доба
Том ІІ. — Нова доба
Том ІІІ. — Нова доба

Юліян Радзикевич: ЛУПУЛОВІ СКАРБИ — історичне оповідання ..... т. $10.00

Роман Рахманний: ВОГОНЬ І ПОПІЛ — порив і злам Івана Дзюби ..... $ 3.50

Богдан Романенчук: ЛЬВІВ — літературно-мистецький збірник $12.00

Микола Руденко:
а) ЕКОНОМІЧНІ МОНОЛОГИ (нариси катастрофічної помилки) ..... $ 8.00
б) ПРОЗРІННЯ — поезії і поеми. Статті Петра Григоренка і Ігоря Качуровського.
Тверда опр. $10.75
М'яка опр. ..... $ 8.75
в) ХРЕСТ — поема - чудове ..... $ 1.75
г) Я ВІЛЬНИЙ — самвидавна поема з України, історія хвороби, щоденник кандидата в шизофреніки ..... $ 1.75

Мілена Рудницька: ЗАХІДНЯ УКРАЇНА ПІД БОЛЬШЕВИКАМИ IX. 1939 — VI. 1941 ..... $10.00

Мілена Рудницька: НЕВИДИМІ СТИГМАТИ $15.00

Антін Рудницький: ПРО МУЗИКУ І МУЗИК $15.00

Антін Рудницький: УКРАЇНСЬКА МУЗИКА — історично-критичний огляд $17.00

Кость Шонк-Русич: ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА В ІЛЮСТРАЦІЯХ $32.00

Севастіян С. Сабол, ЧСВВ: ГОЛГОТА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ ..... $ 8.00

Іванна Савицька: З ПТАШИНОГО ЛЕТУ — образки сучасного - дружні усмішки - репортажі ..... $ 5.00

Степан Самійленко: ДНІ СЛАВИ — спогади ..... $ 4.00

Улас Самчук:
а) ВОЛИНЬ — роман у трьох томах:
I. Куди тече та річка
II. Війна і революція
III. Батько і син ..... т. $21.00
б) ЖИВІ СТРУНИ — бандура і бандуристи ..... т. $25.00
в) МАРІЯ — хроніка одного життя, 3-тє видання $ 4.50
г) НА БІЛОМУ КОНІ — спомини і враження, третє видання ..... $ 8.00
ґ) НА КОНІ ВОРОНОМУ, спомини і враження $10.00
д) ОСТ — роман, том І., у трьох частинах (Моря вітер) $10.00
е) ПЛАНЕТА ДІ-ПІ, нотатки й листи ..... т. $12.00
є) СЛІДАМИ ПІОНЕРІВ, епос Української Америки ..... т. $15.00
ж) ТЕМНОТА — роман у двох частинах ..... м. $ 8.00 т. $10.00
з) ЮНІСТЬ ВАСИЛЯ ШЕРЕМЕТИ — роман у двох томах ..... $ 5.00

Евген Сверстюк: ВИБРАНЕ $10.00

Володимир Свідзінський: МЕДОБІР — поезії ..... $ 6.00

Іван Світ: УКРАЇНСЬКО-ЯПОНСЬКІ ВЗАЄМИНИ 1903-1945, історичний огляд і спостереження ..... $ 8.00

Іван Світличний: ҐРАТОВАНІ СОНЕТИ — збірка написана в ув'язненні, 63 сонети і 12 віршів ..... $ 4.00

Василь Симоненко: ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ — збірка вибраних творів в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чировського ..... $ 5.00

Яр Славутич:
а) ВОКАЛЬНІ ТВОРИ НА СЛОВА ЯРА СЛАВУТИЧА (музика: М. Фоменка, Г. Китастого, Р. Бородієвича, І. Білогруда, С. Яременка та інш.) ..... $ 8.00
б) ЗІБРАНІ ТВОРИ, 1938-1979 ..... $12.00
в) ТВОРЧІСТЬ ЯРА СЛАВУТИЧА — статті й рецензії, упорядкував Володимир Жила $12.00
г) УКРАЇНСЬКА ПОЕЗІЯ В КАНАДІ ..... $ 4.00

Іван Смолій: МАНЕКЕНИ — новелі ..... $ 2.50

Іван Смолій: У ЗЕЛЕНОМУ ПІДГІР'Ї — повість ..... $ 3.00

Юрій Соловій: ПРО РЕЧІ БІЛЬШІ, НІЖ ЗОРІ — збірка статтей про мистецтво й мистців $15.00

Олекса Солтисік: ТА ЗЕМЛЯ НАША — повість ..... $ 4.00

Ігор Соневицький: АРТЕМ ВЕДЕЛЬ і його музична спадщина ..... $ 4.00

Леонід Соневицький: ІСТОРІЯ УКРАЇНИ — синхроністично-хронологічна таблиця ..... $ 1.50

Михайло Соневицький: ГОМІН ДАВНОМИНУЛИХ ДНІВ — збірка оповідань ..... $ 3.00

Д-р Михайло Сосновський:
а) ДМИТРО ДОНЦОВ — політичний портрет з історії розвитку ідеології українського націоналізму $12.00
б) МІЖ ОПТИМІЗМОМ І ПЕСИМІЗМОМ. Вибрані статті і есеї $16.00
в) НАРИС ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПОЛІТИЧНОЇ ДУМКИ ..... $ 2.50

Д-р Матвій Стахів:
а) УКРАЇНА В ДОБІ ДИРЕКТОРІЇ УНР — монографічна праця, брошурована в 7-ох томах $45.00
б) ТРЕТЯ СОВЄТСЬКА РЕСПУБЛІКА В УКРАЇНІ — нариси з історії третьої воєнної інвазії Совєтської Росії в Україні і розвитку окупаційної системи в ній: Листопад 1919 — Листопад 1924 ..... $ 4.00

Матвій Стахів і Микола Фр.-Чировський: МИХАЙЛО ГРУШЕВСЬКИЙ — статті, спогади, документи $12.00

Іван Стоцький: КЛЕПАЧІВСЬКИЙ РЕЙД — повість із часів УПА ..... $ 6.00

Василь Стус: СВІЧА В СВІЧАДІ — поезії ..... $ 4.00

Східньо-Европейський Дослідний Інститут:
а) ВЯЧЕСЛАВ ЛИПИНСЬКИЙ архів — том 6 ..... $16.00
листи Дмитра Дорошенка до Вячеслава Липинського
б) архів — том 7 ..... $17.00
листи Осипа Назарука до Вячеслава Липинського

Остап Тарнавський: БРАТ-БРАТОВІ, книга про ЗУАДК ..... $ 5.00

➡

І знову тріюмф філядельфійського Фестивалю

Ідучи на позаминулорічний філядельфійський Фестиваль „Гомін України" в дрібний дощ і мряку, ми побоювались, що через погану погоду Фестиваль української пісні і танцю не відбудеться. Але незадовго до початку небо прояснилося, і голова місцевого відділу УККА, д-р Петро Стерчо, зі щасливою усмішкою відкрив Фестиваль. Тепер же, ідучи на сьомий з черги Фестиваль „Гомін України" який поза всяким сумнівом став Меккою репрезентації на найвищому рівні виконавського мистецтва української діяспори, 20-го серпня цього року, не зважаючи на прекрасну погоду, доводилось турбуватися „чорними хмарами" іншого характеру, які нависли над нашою громадою у Філядельфії. Початки їх ми бачили в деяких статтях, радіопередачах та усних засобах масової інформації (або скорше - дезінформації), яка походила з джерел одного добре всім відомого середовища, яке претендує на виключність ініціятиви і репрезентації. Але з думкою, що у нас одна культура, і що вона належить нам всім без огляду на територіяльне походження та релігійну і партійну приналежність, отже, логічно є спільним знаменником для всіх українців, ми відкинули наші побоювання і прибули на Фестиваль.

Вже стало традицією, що Фестивалі „Гомін України", відбуваються на найвищому репрезентативному рівні нашої культури і мистецтва, перед українським і зовнішнім світом, не тільки завдяки невтомній праці їх організаторів, але й тому, що в них беруть участь найкращі мистецькі сили української діяспори. Згадаймо про таких солістів як Марта Кокольська, Андрій Добрянський, Василь Мельничин, Ляриса Могун-Гурин Павло Плішка та Рената Бабак; про музикантів — Христина Петровська, Ярополк Ласовський, Юліяна Осінчук, Лідія Артимів та Тома Гриньків, танцювальні та хорові ансамблі „Дунай", „Черемош", Петра Марунчака, „Намисто", „Волошки" та „Прометей".

Як і в минулих роках, так і цього року програма Фестивалю складалась з добре і компетентно підібраного репертуару та добірного складу його виконавців. Цьогорічний Фестиваль був присвячений первоієрархам Українських Католицької та Православної Церков, Патріярхові Йосипові та Митрополитові Мстиславові, ювілеї яких ми святкуємо цього року. Одночасно Фестиваль присвячувався 300-річчю міста Філядельфії.

Не дивлячись на офіційні метеорологічні прогнози стану погоди, які заповідали дощ на початок концерту, та на льокальні „чорні хмари", які зависали над нашою громадою у Філядельфії, на Фестиваль прибуло хоч і менше людей, ніж це бувало в минулому, все ж досить для того, щоб заповнити вщерть найбільшу концертну залю у Філядельфії щонайменше тричі.

Метеорологи на цей раз не помилились, і відразу після виконання гимнів ЗСА і України Ренатою Бабак і Миколою Фабрикою та після привітального слова д-ра П. Стерча, почав накрапати дощ, який незадовго перейшов у зливу. Отже, концерт відбувався майже від початку до самого кінця під час постійного дощу. Але відважна філядельфійська публіка, захоплена високою мистецькою якістю концерту, не розбіглася. Ті, що мали парасолі, сиділи під дощем на мокрих стільцях, інші згуртувалися у павільйоні, під деревами, стінами, а велика частина — під прикриттям амфітеатру навколо сцени. Публіка з захопленням дивилася та слухала виконавців концерту і нагороджувала їх рясними оплесками та вигуками „браво". А нагороджувати було за що, бо можна сміливо сказати, що цьогорічний Фестиваль „Гомін України" своєю програмою та її виконавцями був одним із найкращих.

Концерт розпочався сповненим грації і багатством кольориту виступом ансамблю молодих ентузіястів українського танцю „Волошки" під мистецьким керівництвом теж молодих хореографів А. Граур і С. Януш. Своїм щирим запалом, високою танцювальною технікою „Волошки" зробили надзвичайно велике враження на глядачів зрівноважено-урочистим „Вітальним танцем" з хлібом-сіллю та жартівливо - грайливими „Веснянками".

Оперна солістка, меццо-сопрано Рената Бабак, як завжди, полонила слухачів надзвичайно красивим тембром голосу та емоційною наснаженістю співу. Вперше на сцені вільного світу прозвучала в її виконанні „Колискова" слова до якої написав Святослав Караванський, бувши в'язнем Володимирської тюрми, на день народження Ромчика, сина багаторічного в'язня совєтських тюрем і концтаборів Юрка Шухевича, і внука командира УПА ген. Т. Чупринки; музику написав композитор о. Петро Будний. Пісня зробила глибоке враження на слухачів, зворушивши їх до глибини душі. „Дума" сл. М. Стельмаха, муз. Платона Майбороди, в музичній обробці Р. Бабак, показала зачарованим слухачам увесь трагізм воєн в Україні. Ця пісня у виконанні Р. Бабак звучала оперною арією з феноменальною могутністю низьких нот її широкого діяпозону голосу і характерною для неї глибокою емоційністю виконання. А в клясичному „Солов'їному романсі", слова і музика А. Кос-Анатольського, Р. Бабак показала високу колоратурну техніку своїх необмежених вокальних можливостей.

Баритон співак опери та естради - Микола Фабрика, хоч порівняно новий в ЗСА, вже став широковідомий українському громадянству діяспори, як чудовий інтерпретатор української пісні. Його артистичний талант, прекрасно поставлений голос шляхетного тембру, здібність глибоко відчувати і доносити до слухача поставою, мімікою, жестом, задум виконуваного ним музичного твору, були продемонстровані у виконанні відомих пісень і романсів на слова Т. Шевченка „Думи мої", муз. М. Верикївського „Гетьмани" та „У гаю, гаю", муз. М. Лисенка.

У виконанні дуетів „Коли розлучаються двоє" слова Г.Гайне, муз. М. Лисенка, та народного „Ой, у полі вітер віє" Ренатою Бабак та Миколою Фабрикою, звучала милозвучністю їхньої високої вокальної культури голосів.

Відомий чоловічий хор „Прометей", який має реноме одного з найкращих хорів нашої діяспори на Заході, переконливо і могутньо виконав „Хор Норманів", сл. К. Устіянович, муз. А. Вахнянина, та уривки з „Гамалії" Т. Шевченка, муз. М. Лисенка, та закінчив свій виступ вже добре відомою у вільному світі композицією самого диригента хору М. Дляботи патріотичною „Моя любов". Солісти О. Татунчак та І. Кушнір були підкресленою ілюстрацією повнозвучности хору та його професійности. Насичені красою та динамікою карпатських традицій були виступи „Волошок" в „Коломийці" та „Аркані". Цим закінчилась перша частина концерту.

Другу частину концерту, який з огляду на обставини йшов без перерви, відкрила Евеліна Белюць, колишня актриса Чернівецького драматичного театру, яка бравурно і з великим ентузіязмом виконала естрадні пісні легкого жанру композитора Л. Вербицького — „Повертаються сни" сл. Г. Бойко, „Едельвайс" сл. Л. Ковальчука, та „Вечірній прибій" сл. Б. Чіпа. Після цього знову виступив М. Фабрика з могутнім „Ой, Дніпре, мій Дніпре", сл. Т. Шевченка, муз. М. Лисенка, та героїчною арією Гната з опери К. Данькевича „Назар Стодоля". Як і в першій частині концерту, голос Фабрики звучав невимушено і його чистий, оксамитного тембру баритон викликав щире захоплення слухачів. Р. Бабак виконала „Надію" Л. Українки, муз. О. Долуханьян, та одну із найкращих і, мабуть, найскладніших сопранових арій Джузеппе Верді „Миру, миру, дай мені, Боже" з опери „Сила долі". Її виконання цієї арії з досконалістю музичних інтонацій та кришталевою блискучістю і легкістю високих нот, дає нам право твердити, що її голос має всі якості „сопрано ассолюто".

Дуети „Ми підем, де трави похилі", сл. А. Малишка, муз. П. Майбороди, та „Вечір на дворі", народна пісня, обр. Г. Цицалюк, виконані Р. Бабак і М. Фабрикою, сприймалися слухачами з великою насолодою.

Другий виступ хору „Прометей" з творами „Плотогони", сл. Г. Севернюк, муз. А. Кос-Анатольський, соліст І. Кушнір та „Грай, бандуре, грай", сл. і муз. І. Шамо, знову викликав захоплені оплески публіки, а танці „Кохaночка" та сповнений молодечого запалу іскристий „Гопак" у виконанні „Волошок" наелектризували глядачів. Мокра до щенту, але щаслива публіка не пускала „Волошок" зі сцени і примусила повторити прикінцеву частину „Гопака".

Безперечно, надзвичайний успіх Фестивалю „Гомін України" також залежав від прекрасних акомпаньяторів - піяністів: Ірини Пелех, акомпаньяторки хору „Прометей", Ірини Фабрики, акомпаньяторки Миколи Фабрики, Франка Конлона, акомпаньяра Ренати Бабак, та композитора Леоніда Вербицького, акомпаньятора Евеліни Белюць.

Треба також згадати і те, що зі сцени були представлені публіці три присутні на Фестивалі композитори, твори яких виконувались: о. Петро Будний, Леонід Вербицький та Михайло Длябога.

На закінчення хочеться сказати філядельфійським українцям, звичайно, не тим, що не побоялися дощу, а тим, які побоялися тих штучних „чорних хмар", які нависли над громадою: у нас одна Україна, одна мова, одна мета, одна культура, яку ми спільними зусиллями мусимо плекати. Тож будьмо, в першу чергу, культурними українцями і патріотами,а в другу чергу, прихильниками різних політичних партій і середовищ. Тільки тоді ми зможемо досягти спільної для всіх нас мети — самостійної соборної Української Держави. Виконавці цьорорічного Фестивалю „Гомін України", показали, що наше виконавське мистецтво стоїть на найвищому рівні і може конкурувати в цій галузі з будь-яким найбільш культурно розвиненим народом світу. І я певний, що з цією думкою погодиться кілька тисяч промоклих до останньої нитки, але щасливих глядачів.

Остап Шулявський

СВ. СОФІЯ РЕЛІГІЙНЕ ТОВАРИСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ, ЗСА

ПОВІДОМЛЯЄ

УІІ-82

На ПАТРІЯРШИЙ ФОНД зложили:

300.00 дол. — Микола і Іванна Чировські з нагоди 35-ліття їхнього подружжя;
по 100.00 дол. — д-р Роман і Лідія Смик, д-р А. С. Качала;
50.00 дол. — Йосиф Губчак;
5.00 дол. — Василь Кріп.

43.00 дол. — зложили гості на уродинах п-ні проф. Марії Хуровської — переслала Ірена Клюфас.

Замість квітів на могилу бл. п. д-ра ІВАНА КРУПСЬКОГО в Джексон Гайтс зложили:
30.00 дол. — Стефан і Надія Гробельські;
20.00 дол. — Богдан і Марія Берези.

Українське Патріярхальне Товариство — Відділ в Гемпстед, Н. Й. — Збірка замість квітів на могилу бл. п. МИХАЙЛА САҐАТОГО, заступника голови Відділу У.П.Т. в Гемпстеді, Н. Й. — переслав Микола Курчак, зложили:
100.00 дол. — Стефанія Саґата;
25.00 дол. — Ярослав Петрик;
по 20.00 дол. — Микола Курчак, Володимир Шпачинський, д-р Лев Кушнір, Роман Кушнір, І. Павлів;
по 15.00 дол. — Михайло Косаревич, Василь Захарія;
по 10.00 дол. — Богдан Подолюк, Дмитро Шаграй, Ілько Цьопик, Я. Гусак;
5.00 дол. — Михайло Рій.

Листа ч. 1664 — зібрав і переслав інж. Роман Вергун, Рочестер, Н. Й., зложили:
100.00 дол. — А. і С. Касіян, Чикаґо (з нагоди 90-ліття уродин Блаженнішого Патріярха Йосифа);
20.00 дол. — Я. і В. Зенев (в пам'ять бл. п. о. В. Осташа).

Збірка з нагоди 90-ліття уродин Блаженнішого Патріярха Йосифа — збірка в Сиракюзах, Н. Й. — переслав д-р Святослав Клюфас, зложили:
по 100.00 дол. — Тарас і Юлія Шепелявий, Відділ ООЧСУ;
50.00 дол. — д-р Галина Клюфас;
40.00 дол. — Зенон Мягкий (Освіґо);
по 25.00 дол. — д-р Ілярійон Домбчевський, Ксеня Антипів (Ютика), мґр. Ілля Городецький, мґр. Михайло Середович, Павло Ткач;
по20.00 дол. — Петро і Софія Башуцький, мґр. Микола Дупляк, Павло Карпишин, Іван Ковальчук, Володимир Ревюк;
15.00 дол. — Марія Крохмалюк;
по 10.00 дол. — Григорій Базар, Іван Волошин, Лука Жабич, Стефан Купровський, Василь Лазарів, Евстахій і Марія Машталір, Ярослав Ткач;
по 5.00 дол. — Дмитро Винарчик, Павліна Корняк, Володимир Куспісь.

Українське Патріярхальне Товариство — Відділ у Балтімор, Мд., переслав проф. Петро Войтович. Листа ч. 1589 — Дар Любови — Збірка з нагоди 90-ліття уродин Блаженнішого Патріярха Йосифа, зложили:
100.00 дол. — д-р Омелян Дерій;
по 50.00 дол. — Мирослав і Анна Зобнів, д-р Андрій і Лідія Лемішка;
по 25.00 дол. — Петро і Володимира Войтович, Степан Поперечний, Ярослава Совган;
по 20.00 дол. — Василь і Марія Будько, Василь і Ольга Корж, Галина Пісецька, Семен і Анна Поліщук;
по 15.00 дол. — Михайло і Марія Захарків, Семен і Софія Михайлишин;
по 10.00 дол. — Іван і Таїса Корж, Марія Мулькевич, Теофіль і Марія Попович, Емануїл і Анна Притула, Олександер Ратич, Евген і Валя Снігура, Остап і Анна Стельмах, Володимир і Ольга Сушко, Дора Хариш, Марія Хархаліс, Євгенія Чорняк;
5.00 дол. — Степан Хай.

Замість квітів на могилу бл. п. ОЛЬГИ ДІВНИЧ, Балтімор, Мд., зложили:
50.00 дол. — Михайло Хома;
по 10.00 дол. — Семен і Софія Михайлишин, Емануїл і Анна Притула.

Замість квітів на могилу о. ПЕТРА ПОДОЛЯКА, Балтімор, Мд., зложили:
по 25.00 дол. — д-р Микола і Слава Ласійчук, д-р Степан Тимків;
20.00 дол. — Орест Генас.

Листа ч. 1550 — Збірка замість квітів на могилу бл. п. ІРИНИ ВИННИЦЬКОЇ у Філядельфії, зібрав інж. Юліян Головчак, зложили:
50.00 дол. — Антін і Марія Винницький та Дора Добрянська і Ірена Пеленська;
25.00 дол. — інж. Евстахій Филипович;
по 10.00 дол. — інж. Юліян і Олена Головчак, Олена Кульчицька, Осип Петрович, інж. Володимир Пушкар, Катерина і Віра Пак, Михайло і Анна Насевич, С. і Ю. Бережницькі;
по 5.00 дол. — Микола Боцина, УНС — Філядельфія, Оксана Поритко.

Збірка Укр. Патр. Товариства Помісної УКЦ, Відд. Лорейн, Огайо — переслав Олександер Крайчик, зложили:
по 30.00 дол. — Олександер Крайчик, Володимир Горський;
по 25.00 дол. — Степан Ганчарик, Дмитро Деркач, Осип Дрогомирецький, Петро Івасишин, Дмитро Курдіяка, Омелян Лесюк, Марія Нестеренко, Евген Пащин, д-р Юліян Сілецький, Іван і Оля Черкас, Степан Щеплоський;
по 24.00 дол. — Андрій і Галя Блискун, Володимир Кульчицький, Віктор Купіняк, ст., Віктор Купіняк, мол., Евген Пакуш, Петро Оринчак, Степан Шуя;
22.00 дол. — Франко Сілецький;
20.00 дол. — Яків і Христина Рудяк;
15.00 дол. — Степанія Лучковська;
10.00 дол. — Володимир Сілецький;
по 5.00 дол. — Петро Головецький, Осип Розмаринович.

Українське Патріярхальне товариство, Відділ в Нюарку, Н. Дж. — Листа ч. 1683 і 1684 — Збірка замість квітів на могилу бл. п. АННИ ПЕТРОВСЬКОЇ — зібрав і переслав Василь Гнатів, зложили:
250.00 дол. — Павло Петровський;
по 50.00 дол. — Софія, Діяна і Володимир Сенишин, інж. Лев Коленський, інж. Богдан і Лідія Гайдучок, Іван Стефуришин, д-р Ярослав і д-р Дарія Миндюки;
по 25.00 дол. — д-р Романа Навроцька, Ігор Ольшанівський, Володимир і Анастазія Псуй, Роман і Леся Яськів;
по 20.00 дол. — Анна Тиха, Ірена Яворська, Володимир і Катерина Березяк, д-р Іван Ярош;
по 15.00 дол. — Василь Пасічняк, Ольга Мусаковська, Володимир і Марія Левицькі, Дарія Кузик;
12.00 дол. — Василь Татів;
по 10.00 дол. — Едвард Мельничук, Віра Яворська, Тарас Пастушенко, Нестор і Ірена Басняк, Ярослав Івасечко, Богдан і Діяна Ґулька, Стефанія Ярош і Іванна Коваль, Ернестина Українська, Зеновія Воробець, Віра Мицьо, Юрій і Марія Українські, Пилип і Катерина Шперун, Олена Підлуська, Михайло і Ірена Кіндрачук, Марія Ференс, Евген і Ярослава Саламаха, Іван і Софія Ориняк, Андрій Дзедзик, Іванна Бартошик, Евгенія Леськів, Галя Клим, д-р Михайло і Емілія Цяпка, Юлія Демчук, Олександер Ярош;
по 5.00 дол. — Марія Онишкевич, Ілия і Емілія Онишкевич, Лідія Муращук, Марія Кутинська, Іванна Кононів;
3.00 дол. — Юлія Гуляк.

Листа ч. 1180 — Збірка замість квітів на могилу бл. п. ВАСИЛЯ МАРИНЧАКА — зібрав Василь Гнатів, зложили:
по 10.00 дол. — Володимир і Марійка Левицька, Іван Гамуляк, Дмитро Бобеляк, Богдан Куриляк.

Українське Патріярхальне Товариство — Відділ в Дітройті, Миш. — переслав Анатоль Ромах. Листа ч. 1, пожертви з нагоди 90-ліття уродин Блаженнішого Патріярха Йосифа, зложили:
по 10.00 дол. — Анатоль Ромах, Микола і Олена Климишин, Микола Кавка.

Замість квітів на могилу бл. п. ОРЕСТА КАВКИ, зложив
10.00 дол. — Василь Папіж.

Листа ч. 2.
Замість квітів на могилу бл. п. ЕВГЕНІЇ БУЛИК, зложили:
20.00 дол. — Богдан і Люба Несторович;
15.00 дол. — інж. Василь і Лідія Колодчин;
по 10.00 дол. — Марта Шехович, Стефа Колодницька, В. і П. Крамарчук, проф. Зенон і Оксана Стельмах, інж. Ярослав і Ірена Варивода, Р. і І. Кордуба;
по 5.00 дол. — Ю. і О. Руб, О. Кіньовський, Р. і Я. Ковч, Р. і В. Гординські, Б. Кудрик.

Листа ч. 3.
Замість квітів на могилу бл. п. ПАВЛА КРАМАРА, зложили:
50.00 дол. — Теодор і Зеновія Шевчук;
по 25.00 дол. — д-р Володимир і Зеновія Бровінський, Василь і Оксана Огар, Михайло Цяпа;
по 20.00 дол. — Іван і Анна Ґлюсак, С. Ольшанський, Д. Парун, М. Ціко, Орест і Любомира Чапельський, Л. Шумийко;
по 15.00 дол. — Ася Гумецька, М. і І. Пахолок, Дарія Роте;
по 10.00 дол. — Стефа Рогач, Пилип Сотник.

Листа ч. 4.
В пам'ять бл. п. інж. ЯРОСЛАВА ВАРИВОДИ, зложили:
25.00 дол. — Володимир Лопатяк;
20.00 дол. — Василь і Галина Папіж;
10.00 дол. — М. Барановський;
по 5.00 дол. — Рома Недзвецька, Я. Середюк.

На Патріярший Фонд зложили:
100.00 дол. — д-р Іван Смаль;
50.00 дол. — даток на св. Софію в імені Пилипа і Станіслави, зложили (син і невістка) Ігор і Рома Гайда;
25.00 дол. — Ірена Грушкевич — в пам'ять бл. п. Евгена Кульчицького;
20.00 дол. — Микола Григорчук;
15.00 дол. — Йосиф Сливинський;
по 10.00 дол. — Ст. і Ів. Білий, Олена Гевко-Донат.

Товариство Свята Софія — Комісія Патріяршого Фонду — складає щиру подяку усім Вельмишановним збірщикам і жертводавцям.

Всі датки на Патріярший Фонд Товариства Свята Софія можна відтягати від податків: IRS No.: 23-74380645.

Чеки просимо виставляти на:

St. Sophia Religious Assoc. — Patriarchal Fund

та пересилати ма адресу:

7911 Whitewood Rd. • Philadelphia, Pa. 19117

СПРАВКИ:

20.00 дол. зложили Андрій і Катерина Бук, замість квітів на могилу бл. п. інж. і редактора ДМИТРА КУЗИКА, не з нагоди 90-ліття, як було подані у списку за квітень 1982 р.

Додаток до збірки Українського Патріярхального Товариства в Рочестері, Н. Й. з травня 1982 р.
Збірка у пам'ять бл. п. МИХАЙЛА КРИЖАНІВСЬКОГО:
26.00 дол. — Іван і Софія Винник;
24.00 дол. — Марія Крижанівська;
по 10.00 дол. — Василь Шот, Ігнат Кволик, Володимир і Анна Бурак.

На Патріярший Фонд у Рочестері, зложили:
250.00 дол. — Українська Кредитова Спілка;
25.00 дол. — Василь Дідушак;
20.00 дол. — Іван Масний.

Ряди професіоналістів поповнюються

Цьогорічна весна зокрема лаксава і добра для панства Наталії і Дмитра Галушків, українських підприємців з Торонто, Канада, добрих і жертвенних українських патріотів. Їх діти Дарія і Олег завершили успішно довголітні студії університетськими дипломами.

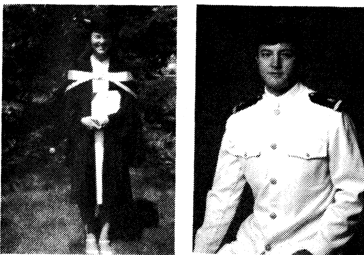
Дарія народжена у ЗСА у 1957 році, закінчила середню школу в Онтаріо з відзначенням як стипендистка тої провінції. Студіювала в Міддлберрі коледжі, у Вермонті, Конн., та в університеті Калґарі, Канада, де отримала диплом геолога. Дарія брала участь у таборах української молоді, в курсах українознавства та була активною у спорті. Зараз працює геологом на відповідальному пості.

Олег народився 1955 року в ЗСА. В Оттаві закінчив середню школу також як онтарійський стипендист, а диплом з біології сумма кум лявде отримав в коледжі в Дармуті, Ню Гемпшир.

У 1978 році поступив у військову медичну школу при шпиталі Бетесда в Мериленді, де 26-го травня 1982 року отримав диплом лікаря з відзначенням золотою медалею. Зараз молодий лікар спеціялізується у внутрішних недугах в Сан Дієґо, Каліфорнія.

Вся родина Галушків є членами Українського Народного Союзу.

Н.Н

Дарія Галушка Олег Галушка

В ЗУАДК-у відбулася нарада допомогових організацій

Учасники наради допомогових організацій сидять (зліва): Володимира Кавка, Ірена Качанівська, Люба Сілецька, д-р Ніна Строката, д-р Олександер Білик, Анна Кравчук і Ольга Заремба. Стоять (зліва): Юрій Ковальчик, д-р Микола Ценко, Іван Даньківський, д-р Іван Скальчук, Михайло Ліщинський, Мирон Баранецький, Надія Оранська, мґр Василь Колінко, Марія Варварів, Микола Кавка, мґр Богдан Лисяк, Іван Щупаківський.

Згідно з постановою Екзекутиви ЗУАДК-у відбулась в дні 26-го червня ц.р. в приміщеннях ЗУАДК-у у Філядельфії нарада допомогових організацій, яку скликав президент ЗУАДК-у д-р О. Білик. У цій нараді взяли участь допомогові організації та ті організації, які мають розвинений допомоговий сектор, а саме: ОУА ,,Самопоміч" — Централя та Відділ Філядельфія: Іван Щупаківський та мґр Василь Колінко, Суспільна Служба Комбатантів: голова Іван Данківський та діловод полк.-інж. Михайло Ліщинський, СФУЖО: скарбник Ірена Качанівська, СУА - Централя: суспільний референт Анна Кравчук, СУА - Окружна Рада, Ню Джерзі, - Ольга Заремба, СУА, Окружна Рада, Філядельфія, - Надія Оранська та Марія Варварів; Український Золотий Хрест — Володимира Кавка, ОЖ ОЧСУ - Люба Сілецька, Суспільна Служба Української Щадниці — мґр Богдан Лисяк, Організація Оборони Лемківщини — Юрій Ковальчик. Метрополітальний Допомоговий Комітет не вислав представників, але Митрополит Стефан переслав листа на нараду з побажанням успіхів та благословенням.

Екзекутиву ЗУАДК-у на цій нараді репрезентували: президент д-р О. Білик, заступник предсідника і голова Допомогової комісії д-р М. Ценко, заступник предсідника і пресовий референт д-р І. Скальчук, секретар М. Кавка та директор канцелярії М. Баранецький.

На вступі перед звітами організації і установ д-р М. Ценко, голова Допомогової комісії, прочитав добре опрацьовану і сконденсовану доповідь ,,Проблеми суспільної опіки і наші завдання". Д-р М. Ценко вказав на безмірно великі завдання, які лежать перед українською громадою у ділянці допомогової акції у зв'язку з тим, що потреби допомог так значно зросли в останньому часі.

До тих потреб д-р М. Ценко зараховує потреби залишенців у Европі, нових еміґрантів з Польщі, потреби еміґрантів з України, — хоч вони кількісно нечисленні, — потреби наших поселенців в Південній Америці (понад 500,000) потреби допомоги українським політичним в'язням та родинам дисидентів на рідних землях, потреба правної оборони українців в ЗСА та Канаді, потреби допомоги пенсіонерам, говловно самотнім та хворим та потреби допомоги інвалідам, колишнім воякам українських армій з часів Першої та Другої світових війн.

Тільки частинне заспокоєння цих широких та великих потреб є можливе, та й то лише при найтіснішій та повній консолідації усіх наших допомогових акцій та усіх організацій і установ. ЗУАДК стуктурально не має в терені своїх відділів, тобто не має організаційного апарату для переведення в терені успішних допомогових акцій. Брак цього апарату може заступити тільки добра співпраця товариств, активних в терені. Д-р М. Ценко подав перегляд допомогової кампанії ЗУАДК-у для поселенців у Бразилії, куди вислано 257 пачок з одягом та оплачено усі кошти пересилки в сумі 12,484,47 дол. У Допоговій комісії працює дуже інтенсивно та наполегливо, як еміґраційний референт інж. М. Борецький, а в ролі консультанта цінні поради дає д-р Ніна Строката-Караванська.

Після доповіді д-ра М. Ценка, розпочалось звітування установ. Президент ЗУАД-у д-р О. Білик, який звітував перший, дав обширний перегляд праці і осягів ЗУАДК-у за 1981 та за 1982 роки (по кінець травня 1982 року). В цьому часі ЗУАД видав допомоги в ЗСА, Німеччині, Австрії, Польщі, Україні і Бразилії на суму 59,864.06 дол. Тільки до самої Бразилії оплата коштів пересилки пачок становить 12,484.47 дол.

І. Щупаківський та мґр В. Колінко звітували за ОУА ,,Самопоміч", Централю та Відділ у Філядельфії. Голова Централі мґр Б. Ластовецький написав на нараду обширний лист, в якому інформував про допомогову акцію Централі, яка вислала допомоги до Бразилії, а саме: питомцям Малої Семінарії і потребуючим парохіянам (о. В. Мельник), Інститутові св. Ольги, сиротинцеві св. Володимира та деяким місійним станицям і їхнім школам. Зеленосвяточні збірки для залишенців у Філядельфії виносили в 1979 році 2,000 дол.; у 1980 році 1,300 дол., а в 1981 році 1,400 дол. Кожна збірка була повністю переслана до Централі.

За Суспільну Службу Комбатантів звітував голова Іван Данківський та діловод полк. інж. М. Ліщинський. Усіх доходів у 1981 році було на суму 38,778.44 дол., в тому листопадова збірка дала суму 26,299 дол., а решта прийшла з інших джерел. Допомог виплачено на суму 29,067 дол., а на ведення праці залишилось 7,812 дол. Всі інші видатки в 1981 році виносили 1,898 дол. Суспільну Службу Комбатантів творять суспільні референти Братства УСС, ОбВУА, УПА-Об'єднання та УПА-Товариства та Братства 1-ої Дивізії УНА.

Представник Організації Оборони Лемківщини Юрій Ковальчик інформував присутніх, що Централя на протязі 20 років вислала потребуючим лемкам понад 1,000 пачок до Польщі, а в останньому часі вислала 33 пачки еміґрантам в Австрії. Крім цього, Централя допомагала теж деяким священикам. Централя має виготовлений адресар потребуючих лемків — понад 250 прізвищ.

Мґр Б. Лисяк звітував за Суспільну Службу Української Щадниці, яка має льокальний характер і допомагає мешканцям Філядельфії та околиці. Підшукування піклувальних домів для хворих, підшук праці, виєднування велфер бенефітів, старання про пенсії для колишніх робітників у Німеччині, відшкодування громадянам Чехо-Словаччини тощо вимагає дуже багато праці. Кількість потребуючих допомоги зростає у швидкому темпі.

За СФУЖО, а радше за організації СУА-Централю, СУА-Окружну Раду Філядельфія та за СУА-Окружну Раду Ню Джерзі звітували: І. Качанівська, скарбник, та суспільний референт СУА А. Кравчук. СУА-Централя організувала допомогу в Україну, Бразилію, Арґентину, Параґвай, Польщу та політв'язням. У 1981 році ця допомога винесла суму 52,000 дол.

За СУА, Округа Філядельфія, звітували: Н. Оранська та М. Варварів. Вони відвідали мешканців оселі Вознесіння під час Різдва, виєднували допомоги для новоприбулих родин, висилали пачки в Україну. Їхня праця була обмежена до терену Філядельфії й околиці.

За СУА Окружну Раду Ню Джерзі звітувала О. Заремба; за Український Золотий Хрест — Володимира Кавка. Звіт охоплював час 1981 і 1982 роки до травня. Український Золотий Хрест висилав допомоги в Юґославію, Польщу. Австрію та Україну в Европі, а в Америці — в Арґентину Бразилію і Параґвай. Усі допомоги виносили суму 18,115 дол.

Л. Сілецька звітувала за ОЖ ОЧСУ. Кожному із 24 відділів призначено опіку над одним політичним в'язнем. У 1981 році до Бразилії і Параґваю вислано 20 пачок до Польщі вислано 10 пачок. ЗУАДК допомагав в оплаті деяких пачок.

Після закінчення звітування до слова попрошено д-р Ніну Строкату-Караванську, яка поділилась своїми порадами про форми, в яких можна б успішно організувати допомогу політв'язням чи їх родинам.

У дискусії, в якій взяли участь майже всі присутні, обговорено різні аспекти допомогових кампаній і підкреслено гострі потреби повної та стислої координації допомогових акцій і кампаній.

Загальна сума допомог усіх організацій, що брали участь у нараді за півтора року (1981 та 1982 по травень) набагато перевищила суму чвертьмільйона дол. Проте ця сума — чвертьмільйона — на усі потреби української спільноти на рідних землях та на поселеннях є дуже мала, і тому потрібна повна і стисла координація усіх допомогових акцій усіх товариств та установ, щоб наша допомога була направду ефективною та приходила там, де вона дійсно найбільше потрібна.

Тому в заключних постановах наради вирішено: 1. Усі допомогові організації або такі організації, що тільки частинно займаються допомоговими акціями, повинні змагати до повної та дійсної координації усіх допомогових акцій, а координаційним центром усіх установ має бути ЗУАДК, як єдина крайова допомогова централя в ЗСА, визнана міжнародними чинниками. 2. Усі організації повинні допомогти ЗУАДК-ові в приготуванні повного адресара переслідуваних українців в Україні. 3. Усі організації повинні допомогти ЗУАДК-ові у виготовленні адресара установ, організацій та приватних осіб, яким у минулому була вислана допомога, головно в країнах Південної Америки. 4. Усі організації повинні допомогти ЗУАДК-ові у виготовленні списка установ та приватних осіб в Україні, Польщі, Юґославії, Австрії, Румунії та Чехо-Словаччині (Европа). 5. Усі організації повинні подбати про те, щоб фонд Правної Оборони ЗУАДК-у належно розбудувати. 6. Наради допомогових організацій та тих організацій, що частинно займаються допомоговими акціями, повинні відбуватися щопівроку. Наступна нарада повинна відбутися в грудні 1982 року. 7. Усі організації зобов'язуються для координаційних цілей присилати до ЗУАДК-у інформативні піврічні та річні звіти. 8. Усі організації, які брали участь у нараді, повинні у своїх виданнях подати точні дані про цю нараду та про наступні такі наради. 9. Представники, присутні на нараді, зобов'язуються скласти проводам своїх організацій докладний звіт про відбуту нараду. 10 Для справжньої і ефективної праці в допомоговій ділянці ЗУАДК докладе усіх зусиль для перереєстрації цієї установи в Державному Департаменті та в Аґенції для міжнародної розбудови. 11. ЗУАДК у міру фінансових спроможностей буде старатись допомогти організаціям в оплаті пачок, висиланих переслідуваним в Україні. 12. Суспільна Служба СУА у Філядельфії допоможе усіми інформаціями новоприбулим іміґрантам до Філядельфії.

І. Сокільний

Відомі...

(*Закінгення зі стор. 1*)

000 дол. за виступ), Дан Ратер — 20,000 за виступ, він — анкормен з Сі-Бі-Ес, який став на зміну Кронкайтові; Генрі Кіссінджер — також 20,000 дол. За ними в розряді 15,000 дол. за виступ є актор Дік Кавет; Волтер Мондейл — віцепрезидент при Джіммі Картерові; славний економіст і лавреат Нобелівської премії Милтон Фрідмен та Барбара Волтерс із Ей-Бі-Сі, тележурналістка ,,найвище оплачена" в телебаченні. Далі йде довгий список ,,дешевих" промовців, що дістають за виступ 10,000 долярів: Дейвид Брінклі, наприклад, як і Джан Коннелі чи Беті Форд.

Проте заробляють найбільше грошей ті, що ред авдиторіями. Своєрідний рекорд у цьому відношенні тримає колумніст Джеймс Дж. Килпатрик, що промовляє 300 разів кожного року, дістаючи кожного разу приблизно 7,500 долярів (річний гонорар — 2 мільйони долярів). Інший відомий журналіст Джек Андерсон промовляє дватри рази тижнево і заробляє з цих промов річно від півмільйона долярів до 750,000 дол. Сам теперішній президент Р.Реґен за два роки перед виборами заробив 2 мільйони долярів такими промовами. Американців — улюбленців конвенцій, з'їздів тощо є тисячі.

Де причина цього великого зацікавлення? Знавці відповідають, що слухачі хочуть знати внутрішні історійки з вашінґтонських мурів і про все те, що відбувається всередині Адміністрації. Але є ще й інша причина: ,,як рецесія зростає — розквітає бизнес для прелеґентів. Промовець виконує тут ролю магнета, бо тяжко без якоїсь ,,принади" привабити людей до конвенційних заль", — пояснив цей феномен директор Міжнародної платформ-асоціяції репортерові журналу ,,Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт".

Станиславів...

(*Продовження зі стор. 2*)

порівнянні з їхніми витратами ,,блаженні неприсутні" зроблять тут чистий інтерес — заощадження своїх видатків...

Центральний Комітет Станиславівщини і присутні на П'ятому З'їзді вірять, що всі неприсутні землячки й земляки виконають цей свій обов'язок, щоб наша книга могла швидко появитися — ворогам на вічну ганьбу, нашій Батьківщині в хосен, а нам — на славу!..

З'їзд почався й закінчився молитвою, що її провів о. митрат Богдан Ганушевський — він теж відправив Богослужбу і виголосив проповідь.

Теоретично — з'їзд був молодший віком учасників за попередні (тобто шістдесятники й сімдесятники постаріли й зайняли місце останнього валу)...

Не приїхала вже традиційна ,,з'їздова мама" — Софія Олесницька, тому з'їзд мусів їхати до неї, в виді привіту, з підписами учасників. Зате були два з'їздові батьки": проф. Осип Залеський і д-р Володимир Посічняк. А, якщо д-р інж. Ст. Тисовський осягнув уже 80 літ — то було аж три.

... — А наші зустрічі? Де вони були? — спитають ті учасники, яким обіцяно зустріч колишніх середніх шкіл. Покірно відповідаємо: ми обіцяли, бо й самі вірили, що знайдеться час на них... Тепер бачимо: час на такі розваги можливий тільки на першому з'їзді (коли ще нема клопотів з Альманахом) і на обжинковому (коли таких клопотів уже нема).

Словом, готовіться до Шостого (Обжинкового) З'їзду Станиславівщини — тоді зустрічайтеся за всі попередні з'їзди!..

Бо нічого іншого до роботи там уже не буде.

Просимо звертатися на такі адреси: Central Stanyslaviv Region Committee, c/o Mrs. Oksana Lutzky, secretary, 39-26 65 th St. Woodside, N. Y 11377;

Stanyslaviv Region Almanac Fund, c/o Mr. Eugene Lutzky, treasurer, 39-26 65 th St. Woodside, N. Y. 11377;

Stanyslaviv Region Almanac Editing Committee, c/o ,,Ukrainska Knyharnia", 4340 Bernice St., Warren. Mich 48091.

Україна...

(*Закінчення зі стор. 2*)

пережив руїни Боголюбського, Батия, Джинґісхана і Гітлера, яких вже давно не стало. Переживе Київ також сталінів і брежнєвих. Київ був і є наш. Він — вічний, бо наїзникам не вдасться присвоїти собі ні минулого ні майбутнього. Київ належить Україні, не Росії.

Екзекутива...

(*Продовження зі стор. 1*)

допомоги українському народові в його змаганнях до волі і незалежности.

Екзекутива Комітету за правопорядок в УККА — підкреслювано однодушно в дискусії — має відповідальний обов'язок створену поворотом угрупування Визвольного Фронту назад у своє ,,блискуче відокремлення", цим разом уже із назвою УККА, порожнечу заповнити власне поновним оформленням репрезентативної громадської централі з уваги на те, що речники Визвольного Фронту під теперішньою фірмою УККА вперто відкидають основну вимогу Комітету за Правопорядок, якою є поворот до статусу УККА з-перед XIII Конґресу. Рішенням наполегливо продовжувати ці заходи закінчено ці чергові наради Екзекутиви Комітету за Правопорядок в УККА.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЮРІЙ ЛАВРІВСЬКИЙ, член УНС Відд. 127-го ім. св. Миколая в Баффало, Н.Й., помер 24-го червня 1982 року на 73-му році життя. Нар. 29-го березня 1909 року в Україні. Членом УНС став у 1950 році. Залишив у смутку дружину Ірену і брата Александра. Похорон [illegible] ку на цвинтарі св. Матея в Вест Сенека, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Марія А.Гаравус, секр.

ІВАН ГУЗАР, член УНС Відд. 170-го Т-ва ,,Січ" в Джерзі Сити. Н.Дж. помер 23-го червня 1982 року на 88-му році життя. Нар. в 1894 році в Ганашівці, Україна. Членом УНС став в 1919 році. Залишив у смутку дружину Анну; дочку Марію; дві сестри Віру і Надію і брата Павла. Похорон відбувся на цвинтарі ,,Голі Кросс" в Бескінґ Ридж, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Володимир Білик, секр.

МАРІЯ БУДИК, член УНС Відд. 2-го в Мт. Кармел, Па., померла 6-го липня 1982 року на 94-му році життя. Нар. 17-го січня 1886 року в Україні. Членом УНС стала в 1923 році. Залишила у смутку Петра, Андрія, Анну і Йосифа. Похорон відбувся 10-го липня 1982 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Дулайвиллі, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар.

МИКОЛА КАЄК, член УНС Відд. 334-го ім. Івана Франка в Пармі, Огайо, помер 30-го травня 1982 року на 88-му році життя. Нар. в Біличі, Україна. Членом УНС став в 1916 році. Залишив у смутку дружину Пелагію; три дочки Анну, Катерину і Ольгу; 7-ох внуків і 8 правнуків. Похорон відбувся 2-го червня 1982 року на ,,Бруклин Гайтс Семетері" в Клівленді, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Стефанія Бохонок, секр.